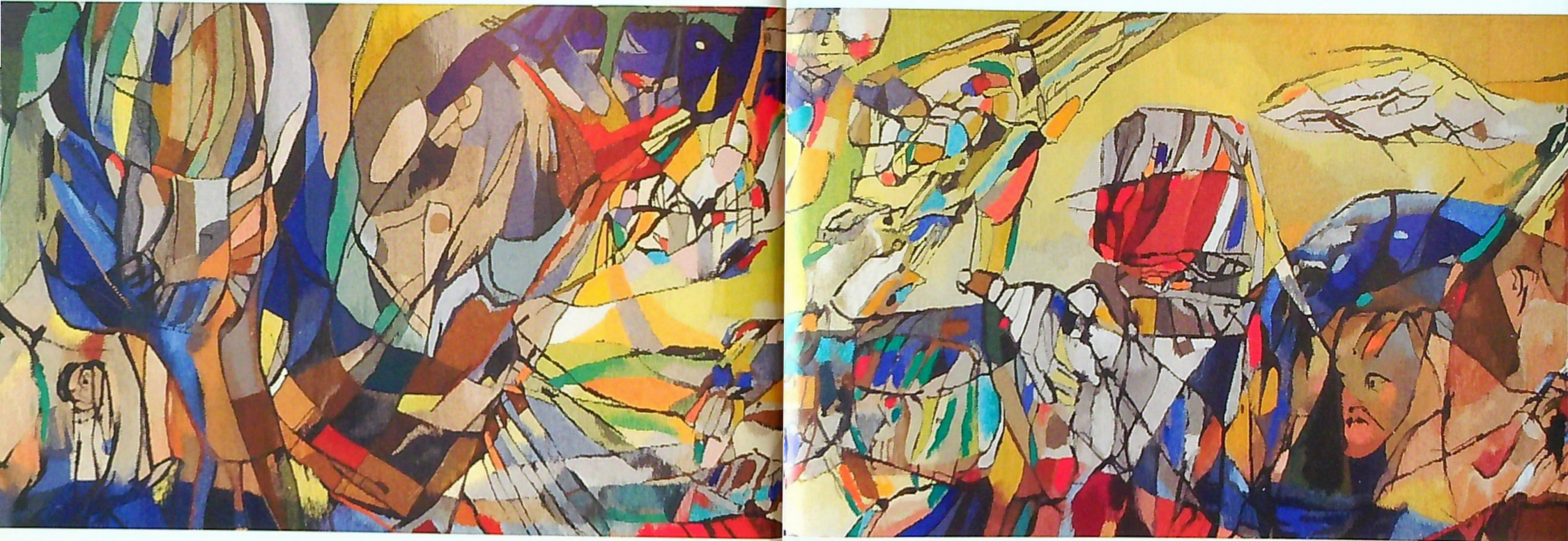

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Omslag: Asger Jorns og Pierre Wemaëres gobelin i skolens festsal
"Den lange rejse"
Efter foto af Lars Bay, Silkeborg Kunstmuseum

2008/09

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Skoleåret 2008/09

Adresse:	Fenrisvej 33	Øvrige telefoner:
	8210 Århus V	Lærerværelse: 89 12 43 66
Hjemmeside:	www.aasg.dk	Pedel: 28 14 22 57
Tlf.:	86 15 89 55	
Fax:	86 15 89 45	
E-post:	post@aasg.dk	

Rektor	<i>Keld Larsen</i>	☎	89 12 43 51
Vicerektor og uddannelsesleder	<i>Anton Vinderslev</i>	☎	89 12 43 52
Uddannelsesledere	<i>Birthe Find Rasmussen</i>	☎	89 12 43 53
	<i>Lars Serup Nordam</i>	☎	89 12 43 54
Administrationschef	<i>Charlotte Ernst</i>	☎	89 12 43 55
Kursusledere	<i>Anne Frederiksen</i>	☎	86 15 89 55
	<i>Marianne Svenningsen</i>	☎	86 15 89 55
Studievejledere	<i>Dorthe Antonsen</i>	☎	89 12 43 64
	<i>Merete Hejl-Nielsen</i>	☎	89 12 43 65
	<i>Marianne Høgsgaard</i>	☎	89 12 43 65
Datavejledere	<i>Kaare Petersen</i>	☎	89 12 43 62
	<i>Ruth Bräuner</i>	☎	89 12 43 62
Bibliotekar	<i>Christian Bech Sørensen</i>	☎	89 12 43 68

Årskriftredaktion
Lars Serup Nordam

Fotos
Morten Hymøller Laursen
DK Foto

Oplag:
1350

Indholdsfortegnelse 2009

	Velkommen til ÅSG - fra rektor - fra elevråd	6 7
	Fra bestyrelsen Bestyrelsesformand Peder Østergaard beretter om det forgange år	8
	Hvor heldig kan man være? Dorte, Jesper, Jeppe og Frederik giver deres helt eget syn på det at være i uddannelsesstilling på ÅSG	10
	Dimissionstale 2008 Elevtalen fra dimissionen 2008 af Anna Kylling	13
	Skrivefængsel Mange har hørt om fængslet på ÅSG, men hvad er det egentlig?	15
	Sportsklub ÅSG Nyt fra ÅSG's sportsklub - i år med interview	16
	ÅSG fylder 50 år 2008 var jubilæumsår for skolen - det blev fejret med fest for hele skolen, jubilæumsskrift og masser af andre aktiviteter	19
	Julealen 2008 Årets juletale drejer sig bl.a. om lysets vigtighed og blev holdt af Lasse fra 2d	32
	Rammerne er ens, men indholdet har ændret sig Jesper er ny lærer på skolen, og han har nogle tanker om skolen, ikke mindst fordi han selv er student fra ÅSG	35
	Musical 2009: The Commitments Andrea og Astrid fra 2d fortæller om årets musikbrag, og hvorfor det var så fedt at være med	37
	Mandagstrøst Hvad er det egentlig?	39
	Skolefesten: Store kjoler og fornem dans Læs om skolefesten set fra 1g, 2g og 3g: Anna og Marie fra 1c, Line fra 2z og Julie og Sofie fra 3u fortæller om årets skolefest	41

	Frivillig idræt Jens fortæller om onsdag aften idræt og basketballholdets flotte resultater, og Lars Raunholt fortæller om fodboldholdets bedrifter	46
	Studieture Reportager fra Madrid, London og Athen, som var nogle af rejsemålene for studieturene i 2g	48
	Bygninger, inventar og kunst 2008-09 Anton giver indblik i bl.a. de nye planer for modernisering på skolen, som betyder mange håndværkere på skolen i det nye skoleår	54
	Den 3. kenotaf Ole fører os ind i Hein Heinsens skulptur, der er det nyeste kunstværk på skolen	57
	Operation Dagsværk Årets projekt var rettet mod Niger, og næste år gælder det Zimbabwe. Læs om dette og om, hvad OD egentlig er.	58
	ÅSG's Venner Foreningen havde i år bl.a. en innovationsdag på programmet. Læs om, hvad der ellers er blevet støttet i årets løb.	59
	Elevforeningen ved ÅSG Læs om foreningen og om, hvad årets støtte er gået til	59
	Elever 2008/09 Liste over alle elever i de forskellige klasser	60
	Ansatte ved ÅSG Oversigt over ansatte ved ÅSG	66
	Lokaleplaner Plan over stue- og kælderplan	78
	Ringetider	80
	[Anden artikel i serien om at være lærer på ÅSG i en bestemt faggruppe har givet plads til jubilæet og bringes i årsskriftet næste år]	

Velkommen som ny elev på Århus Statsgymnasium

Meget bliver nyt for dig efter sommerferien: nye kammerater, nye lærere, nye faglige krav, nye bygninger – i det hele taget en ny måde at gå i skole på. Gymnasiet bliver et nyt kapitel i dit liv, men ligesom et kapitel i en bog bygger videre på det foregående, så bygger gymnasiet også videre på det, du allerede har lært i grundskolen. Så alt er ikke fremmed.

Du starter med et halvt års grundforløb, hvor undervisningen med enkelte undtagelser er fælles for alle elever. Til december kommer det endelige studieretningsvalg, hvor du får mulighed for at specialisere dig i bestemte fag. Men selv i studieretningsforløbet vil ca. 70% af undervisningen være den samme for alle elever. Det almene gymnasium giver dig en række forskellige fag, således at du efter studentereksamen har en meget bred vifte af uddannelsesmuligheder.

I gymnasiet arbejdes der ikke alene med fagene. Uddannelsen går også ud på at udvikle dine mere personlige kvalifikationer: selvstændighed, kreativitet, ansvarlighed, evnen til at opsøge og vurdere viden, evnen til både at arbejde selvstændigt og til at samarbejde med andre.

Målet for arbejdet med dine faglige og personlige kvalifikationer er, at du gennem de 3 år i gymnasiet skal udvikle dig fra skoleelev til studerende, der på egen hånd er klar til at tage fat på en videregående uddannelse.

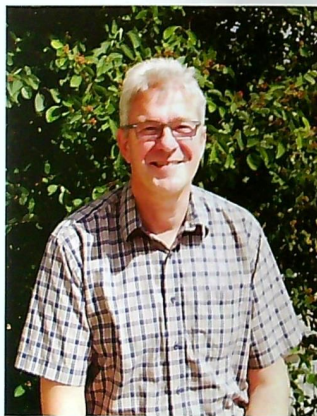
Men gymnasiet handler ikke alene om skolefag og kvalifikationer for fremtiden. Det handler også om menneskelig udvikling her og nu – om kammeratskab, fælles oplevelser, studieture, temadage, fester og engagement i forskellige aktiviteter uden for skoletid: musik, billedkunst, idræt, filmklub, elevråd, musical,

skoleblad og hvad der nu ellers tages initiativ til i løbet af skoleåret.

Når du går op ad Statsgymnasiets brede fortrappe den første dag efter sommerferien, vil du nok opleve skolen som en grå, stram og retlinet bygning fyldt med fremmede mennesker. I løbet af få dage vil du imidlertid blive del af et skolefællesskab. Bag de grå mure udfolder der sig et liv i mange farver. Og her handler det om, at du tager aktivt del i det og engagerer dig – både i det sociale og i undervisningen. Gør du det, er der sikker gevinst!

Jeg ønsker, at du må få tre rigtig gode år på Århus Statsgymnasium!

Keld Larsen
rektor

Elevrådet på Århus Statsgymnasium

Det værste ved at sidde i elevrådet på Århus Statsgymnasium er, at der er så mange tilfredse elever.

Af andre skrækelige ting kan der nævnes faren for at skulle bruge sin dyrebare fritid på at drøfte skolens fremtid med rektorer, politikere og erhvervsfolk, faren for at skulle arrangere en besættelse eller at stå med ansvaret for en fællestime med 750 elever samlet i en sal. Ellers er det okay.

Elevrådet er din mulighed som elev. Din mulighed for at få indflydelse på din egen studiegang. Elevrådet arbejder på at give dig og dine medstuderende så gode vilkår som muligt. Både som elev og som menneske. Men vi fungerer ikke kun som talerør for eleverne og en aktiv del af ledelsen i skolens forskellige udvalg, nej, vi er også fyldt med spas og ufattelige mængder kage.

Hvert år ved skolestart vælger samtlige klasser to elever på demokratisk vis ved anonym afstemning. De valgte elever bliver elevrådsrepræsentanter, og deres opgave går ud på at repræsentere deres klasse. Alle elevrådsrepræsentanterne mødes ca. en gang om måneden til et elevrådsmøde, hvor de aktuelle problemstillinger og projekter bliver taget op til debat eller afstemning.

Elevrådet tilstræber en så flad magtfordeling som muligt. Eleverne på gymnasiet skal være den største magtfaktor i vores arbejde, og vi står til direkte ansvar over for dem. Vi har derfor en uddeling af arbejdsområder i elevrådet i form af forskellige udvalg. Eksempler på dette er Hygge-udvalget, der står for projekter som uddeling af julekage og mandagstrost - et opmuntrende indslag mandag morgen - og Bygnings- og Miljøudvalget der arbejder på en renovering af kantinen.

Hvert udvalg har en sekretær, som har det overordnede ansvar for udvalgets arbejde. I elevrådet kan vi sagtens holde en fest i ny og næ eller mødes om en del af arbejdet over

en middag. Herunder kan nævnes vores årlige hyttetur (i år den 4.-6. september 2009), som bl.a. fungerer som introtur for nye elevrådsrepræsentanter, hvor vi arbejder seriøst en hel weekend og som belønning rystes godt og grundigt sammen med en hyggelig fest om aftenen. Det sociale fylder nemlig også meget, og elevrådet må siges at være en unik mulighed for at skabe kontakter og knytte venskaber på tværs af de traditionelle årgangs- og classeskel.

Hvis du har gnisten og lysten til at tage stilling, lytte til din klasse og reagere derefter, så er elevrådet lige noget for dig. Det er derfor en god idé at overveje tanken om at blive en del af dette fællesskab. Det er nemlig rigtig sjovt, udfordrende og spændende at sidde i elevrådet. Som elevrådsmedlem vil du opnå indsigt i og viden om, hvordan skolen fungerer, og således få et optimalt udgangspunkt for at gøre din indflydelse gældende og præge skolen i positiv retning.

Elevrådet på Århus Statsgymnasium byder velkommen til nye såvel som nuværende elever og håber på et år med flere nye sind, der er klar på at gøre gymnasiet til mere end et uddannelsessted.

Vi ses!

Anton Heilskov 2b, Esben Rytter 3c, Sofie Aspinall 1b, Lærke-Marie Knudsen 1c & Lasse Skou Andersen 2d – på vegne af Elevrådet

ÅSG 2008/09 - et jubilæumsår

Der har i årets løb været flere større sager at tage stilling til i bestyrelsen; først og fremmest hele den økonomiske side. I august 2007 blev gymnasieme desuden præsenteret for den nye taksametermodel, som Undervisningsministeriet de kommende år vil give bevillinger efter. Modellen var afgørende for opstilling af budget for 2008.

Modellen giver et fast grundbeløb pr. gymnasium, et beløb pr. årselev, et særligt beløb for elever, der tager A-niveau i udvalgte fag, og endeligt et færdiggørelsesbeløb, der knytter sig til det antal elever, der afslutter med studentereksamen i juni måned.

Da omfanget af bevillinger til gymnasier har været ret forskelligt i de gamle amter, er der indført en overgangsperiode på 4 år, inden modellen fuldt ud er implementeret. ÅSG vil på længere sigt få gavn af taksametermodellen. Modellen vil i forhold til den nuværende situation udløse omkring 3.5 mio. kr. mere.

På bestyrelsens temadag i december 2007 blev der fremlagt en række resultater fra undersøgelser og drøftelser i udvalg, der samlet i løbet af 2008 blandt andet førte til en resultatkontrakt mellem bestyrelsen og rektor på ÅSG. Så 2008 var året, hvor der i bestyrelsen skulle tages konkret stilling til målopfyldelsen i rektors handlingsplaner og det nye fænomen resultatløb.

Det er bestyrelsens opfattelse, at der kan og skal opstilles en række målbare mål i resultatkontrakten. Mål, som det er muligt at vurdere relativt objektivt, men at der også i en realistisk resultatkontrakt for en leder af en organisation, hvor de sociale samspil mellem ledelse, undervisere og elever er essentiel for læringen, bør være mål, som det er svært at kvantificere opfyldelsen af i form af en procentvis målopfyldelse og deraf følgende resultatløb.

Det er bestyrelsens opfattelse, at rektor og ÅSG er nået meget langt i opfyldelsen af re-

sultatskontraktens mål i 2008, og vi ser frem til resultaterne i 2009.

På trods af forandringer og øget detaljstyring vil jeg gerne på bestyrelsens vegne over for elever, lærere, administrativt personale og den daglige ledelse på ÅSG sige tak for en stor indsats i 2008 med håb om, at det gode samarbejde på tværs af alle funktioner på ÅSG vil fortsætte i de kommende år, hvor der er udsigt til, at nye dele af selvstyrets hensigt realiseres - nemlig overtagelsen af bygninger og de deraf følgende muligheder og forpligtigelser.

På bestyrelsens vegne

Peder Østergaard
bestyrelsesformand

Hvor heldig kan man være?

Tænk at blive håndplukket ud af en flok ansøgere på 450 og blive tilbudt et pædagogikum på ÅSG! Der var absolut ingen grund til betænkningstid. Tænk en gang: Et job og et dejligt langt uddannelsesforløb, hvor man får lov til at lære metieren ordentligt, inden man som rutineret havenisse helt selv skal stå for at luge i lærdommens bede.

Nu er der dog allerede gået et år, og dét nærmest med lynets hast. Alt, hvad der forekom fremmed og pudsigt i begyndelsen, er pludselig blevet helt normalt: mandagstrost, tirsdagsmoder, at skolefester hedder "sold", eller at man skal kende sine kolleger på mærkelige bogstavkombinationer, der *måske* har noget med deres forbogstaver at gøre.

En af pædagogikumnisserne, Frederik, havde dog snydt lidt og øvet sig i at undervise på forhånd; så som en anden erfaren Gammel Nok, er han allerede udlært. Men hans livserfaring er da også imponerende, hvis man dommer ud fra, hvad han plejer at fortælle sine elever: "Ja, nu er jeg jo født i 1949. Og jeg har undervist på skolen siden 1950. Så det er efterhånden blevet til nogle år, inden jeg fik pædagogikum. Der er løbet meget vand igennem åen, siden jeg startede her. Det var jo en anden tid dengang: man rejste sig for læreren, når denne kom ind i klassen. Men det gør de unge mennesker sandelig ikke i dag. Og så var man Des."

Hvis en enkelt vaks elev skulle finde på at indvende, at skolen da vist først blev bygget i 1958, lyder svaret fra Gammel Nok:

"Jo, der kan De virkelig se, at det var en anden tid dengang. Det var jo elendige forhold, vi underviste under inden '58. Det var lidt problematisk, når det var dårligt vejr."

Over for en så barked herre må de yngste nisser, J & J, sande, at der er lang vej endnu. De slås nemlig med helt andre, basale problemer: den tilbagevendende nervøsitet for, om vagterne nu vil tro på, de er lærere – og ikke fremmede gymnasieelever uden billet – og slippe dem ind til festerne på skolen. Jesper har dog luret tricket og sørger for at slå følge med ældre lærere, mens Jeppe nok må finde på noget bedre end at forsøge at forklare vagterne, hvad en pædagogikumkandidat er for noget.

Dog er også de mindre erfarne nisser glade og godt tilpas ved at have overlevet første år. Og ren overlevelse er det somme tider. For hold da op, hvor er der mange nye ting at lære. Man kommer ud fra universitetet og føler, at man i hvert fald fagligt er godt rustet til hvad som helst. Meeeee, var det nu lige det, man har lært på uni, der skal undervises i i gymnasiet? Eller var der måske lige en syv-otte og tredive aspekter af ens fag, man lykkeligt havde glemt, men som viser sig at være vældigt vigtige i 1.g? Og så er der lige det med at give det videre til gymnasieelever... I ved... DET PÆDAGOGISKE. Nogle gange er det hele lidt som at jonglere på et skateboard.

Og så, lige som man er ved at falde godt til på skolen, skal man af sted på alverdens kurser i tide og utide. Det kan være svært at give eleverne et overbevisende indtryk af, at man ikke bare står i vejen for klassens rigtige lærer, når man med jævne mellemrum alligevel er væk og må aflevere depechen til vejleder. Specielt for de tre nisser, der har sidefagsupplering i hele fire måneder! Som en ellers glad havenisse i et levende blomsterbed bliver man pludselig revet væk for at overvinde alene i et mørkt skur. Og i elevernes eksamenstid skal vi ... til eksamen. Som plaster på såret er vi dog

i denne anden holmgang med studenterlivet ikke henvist til at leve af pasta og ketchup. Så lidt kan vi godt grine i vores nisseskæg.

Men trods alt er en havenisse et socialt væsen, og derfor trives vi bedst blandt folk og fæ på den veltrimmede plæne på Fenrisvej 33. Og trives gør vi, alle fire. Og det er der en rigtig god grund til. For som humørspredernisse af første grad, Dorte, påpeger, så *oser* ÅSG af god atmosfære. Humørnissens fornemmelse er dog nok ikke blevet svækket af, at hun i sit første år på skolen kom på charterferie ... undskyld ... *studietur* på Tenerife. Men selvom Jesper måtte nøjes med Firenze, og vi andre med at blive hjemme, og vores dømmekraft derfor ikke kan mistænkes for at mangle klarhed, må vi

nok give hende ret i, at uanset hvor hårdt det til tider kan være, kan man kun være glad for at være på skolen. Måske er det Asger Jorns store, farvestrålende mudderkage i forhallen, der giver gode vibes; eller måske er det skolens rest af hippie-kultur (som vi har hørt meget om i dette jubilæumsår), som har efterladt kvaliteter som gensidig respekt, tolerance og hjælpsomhed. I hvert fald er det sådan, at der på ÅSG hersker en rigtig rar stemning. Det mærker man hurtigt som ny havenisse i tæt kontakt med stedets flora og fauna.

Dorthe Friis Nyhagen, Jeppe Friis Madsen, Jesper Vejgaard Knudsen og Frederik Andreas Jørgensen

Studenter 2008

Dimissionstale 2008

Som I nok kan forestille jer, så har jeg tænkt meget over, hvad jeg skulle sige i dag, om os, til jer. Når man skal holde en tale, så kræver det en idé. Og det er ofte det, der er problemet.

Jeg læste engang en artikel om en kendt maler, der hver gang, han var gået i stå, og havde brug for inspiration, røg en fed cigar og låste sig inde i et lille rum sammen med røgen for at male. Så da jeg efter en uge med søvnløse nætter og kun få dage til dimissionen stadig var på bar bund, så jeg ingen anden udvej end selv at forsøge mig med cigaren. Lad mig her lige tilføje, at denne metode er langt fra anbefalelsesværdig. Og desuden gav den ingen ideer.

Mit næste indfald var at drikke mig helt i hegnet og så håbe på en åbenbaring. Men det eneste, jeg fik ud af det, var hamrende ondt i hovedet.

Næste dag besluttede jeg mig for at gå mere systematisk til værks, så som en færdigudlært og flittig gymnasieelev satte jeg mig ned og lavede en synopsis. Med metodeafsnit, perspektivering til AT og det hele. Men, øhm, min hund spiste den...

Så var jeg jo tilbage ved udgangspunktet, stadig uden idéer og nu også lobet tør for smarte metoder til at få nogen. Så det eneste, der var tilbage at gøre, var simpelthen at tænke hele gymnasietiden i gennem, alle tre år, fra det første usikre trin på trappen ude foran og en kejtet omgang fællesdans i salen til de sidste dage med eksaminer, studenterold og huerne.

Jeg tænkte ved mig selv, at jeg kunne jo sige noget om reformen. Det burde jeg næsten, kan man sige. Om alt det rod og forvirring i 1.g med pakker og valgfag og hvad ved jeg. Og om AT, hvilken vidunderlig opfindelse. Og alle de tværfakultære projekter. For jer foræl-

dre, som er lidt usikre på, hvad tværfakultære projekter er, så kunne det eksempelvis være musik og kemi, hvor det så handler om at komponere et stykke musik over dannelsen af et molekyle.

Og ja, hvis I tænker, at det lyder bare en anelse absurd så bare rolig, for som vi alle ved og kan glæde os over, det bliver jo lavet om til næste år!

Nej, så skulle jeg næsten hellere sige noget om solderne: Technosold, trafikksold, farmersold. Og selvfølgelig Melodi Grand Prix. Fredagsaften, nye sko, vand i håret og en øl i hånden. Fede beats og gang i dansegulvet. Nogle fik scoret, andre gjorde ikke. Nogle blev hentet af deres forældre kvart i 11 med røde øjne og en halvfuld brækpose i hånden. Nogle festede videre i byen sammen til den lyse morgen. Det var virkelig nogle fede aftener.

Ja, det var tider, men som timerne skred frem, kom jeg til at tænke på at hvis jeg skulle sige noget om det, der virkelig gælder, det, der virkelig har betydet noget, så er det jo os, eleverne, de andre, som man nu har gået op og ned af i tre hele år.

Jeg skal være den første til at indrømme, at det var lidt skræmmende pludselig at stå sammen med så mange fremmede mennesker den allerførste skoledag. Der var efterstekolehippier, alle åbyhøjboerne, der vist nok har kendt hinanden siden ble-alderen, der var de rapkæftede og de mere genererte, der var popdrengene med lidt for meget gele i håret, og ja, så var der jo alle dem fra Harlev.

Vi var meget forskellige, da vi startede, og vi er stadigvæk meget forskellige, selvom vi også alle sammen har forandret os meget. Ligegyldigt om det er trods denne forskellighed eller lige netop på grund af den, så har vi fået skabt et fællesskab. Og nogle har fået en kæreste, nogle har mødt deres bedste ven. Vi ville ikke have kunnet klare

nedturen og de faglige kampe uden hinanden, ja, hele det sociale liv til at holde os oppe. Gymnasiet ville ikke have været det sammen udet. Og vi ville ikke have været de samme uden.

Egentlig så kunne jeg vel heller ikke komme udenom at sige noget om lærerne. Dem har vi trods alt også gået op og ned af i tre år. Og selvom man ikke er meget for at indrømme det, så har de godt nok lært os meget og hjulpet os på vej.

Og i tidens løb har vi også lært meget om dem, og alle deres særheder, men det har vi vist fået på plads med årets revy.

Til sidst, og da var det ved at være langt ude på natten, kom jeg til at tænke på fremtiden. Hvad nu? Så vidt jeg ved, er det de færreste af os, der skal direkte videre i uddannelses-systemet. Vi skal først lige holde fri og nyde vores ungdom. Vi skal rejse og se verden, vi skal flytte hjemmefra og stå på egne ben, vi skal udleve vores drømme. Vi skal være frie og ubundne til at gøre, hvad vi vil. Men hvad hvis man ikke ved, hvad man vil?

For mig er det lige netop denne frihed, der er det bedste ved endelig at være færdig med 13 års skolegang. Men det er også lige netop denne frihed, der er det værste. Det mest skræmmende.

Jeg ville ønske, jeg havde nogle svar eller gode råd at give jer. Og mest at alt at give mig selv. Men det har jeg ikke.

Når vi går ud af døren herefter, så er vi frie til at tage chancer og følge vores inderste drømme, frie til selv at vælge og selv tage det næste skridt. Nu kan vi jo gøre, hvad vi vil, med vores liv.

Men i bund og grund står vi i samme situation, som jeg gjorde nu her med min tale. Vi mangler en idé, en idé for fremtiden, en idé til livet så at sige.

For mit vedkommende tror jeg, at jeg vil starte med min gode gamle, kendte taktik og drikke mig helt i hegnet, og hvis det går vildt for sig: ryge en cigar eller to i en vakkelvorn lastbil proppet med nye studenter, mine venner. Og så må vi tage den derfra. Og selvom jeg ikke har fået en idé til livet endnu, så er der gode nyheder, at jeg endelig har fået en idé til min tale.

Så jeg vil bare sige: sæt huen på skrå og spring ud i det.

Held og lykke.

Anna Paarup Kylling

Skrivefængsel – et nyt initiativ på ÅSG

Et liv på vand og brød? Fangevogtere, der svinger pisken, hvis man ikke gør, som der bliver sagt? Nej, nej, vi er et åbent, moderne fængsel, så de indsatte har det trygt og godt.

Mange elever kender det: det kræver overvindelse og disciplin at komme i gang med en – måske oven i købet svær – skriftlig opgave, når solen, vennerne og lysten til noget andet lokker. For nogle elever bliver det til for mange for sent afleverede opgaver. I stedet for at skulle parlamentere med sig selv, kan det være en lettelse at have en aftale om at gå i skrivefængsel, bruge tiden koncentreret, hjulpet på vej af "fangevogteren", som man også afleverer opgaven til inden lukketid kl. 17. Som lærere kan vi opfordre en elev til at bruge skrivefængslet og få skrevet den manglende - eller kommende - opgave i faget. På

studievejledernes kontor ligger et lille hæfte, hvor torsdagens "indsatte" er listet op, og antallet varierer fra nogle få til en hel side med navne.

Initiativet er en håndsrekning til de elever, der har svært ved at komme i gang med skriftlige opgaver – eller som har svært ved at få dem gjort færdige. Hver torsdag er fængslet åbent og bemanded fra kl. 13.30 til kl. 17. Og vi serverer ikke vand og brød, men te og kaffe samt lidt frugt til blodsukkeret og energien. Og betegnelsen skrivefængsel, der startede i spøg, har vi beholdt – fordi vi ikke kan lade være med at smile, når vi skal tale om de opgaver, der kan irritere og gøre gymnasielivet surt, men som jo skal skrives og afleveres, for at man kan lære tilstrækkeligt.

Marianne Høgsgaard

SportsklubÅSG – ÅSG-personalets center for træning og velvære

Skolen har siden sidste år fået en ny bestyrelse: Bestyrelsen af SportsklubÅSG.

Sportsklubben startede i efteråret 08 som en sammensmeltning af en græsrodsbevægelse og ledelsens personalestrategi. Græsrodsbevægelsen havde på daværende tidspunkt eksisteret i et lille års tid, hvor man ofte kunne se et par talende kvinder suse ustruktureret rundt i lokalområdet og i skolens fitness-skælder. Samtidig blev der på Kelds kontor i elfenbenstårnet tænkt store strategiplaner, og med ét stod det klart for Keld: ÅSG skal da være en sund skole!

Resultatet blev en konstituering af skolens sportsklub, og klubben blev indviet med et brag, hvor der både var bobler, tale og tango-undervisning.

Sportsklubbens koncept er, at der hver torsdag er 45 minutters tematræning efterfulgt af 45 minutters behård cirkeltræning. Hvert tema kører over fire torsdage, og vi har indtil videre været så privilegeret at kunne præsentere;

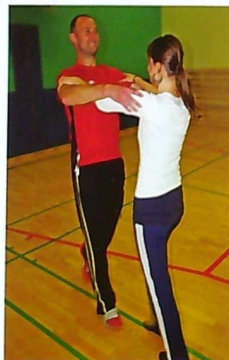

tango, coreball, funk/step, boldspil, standard dans, løb og ultimate. Undervisningen varetages af skolens mange sportskapaciteter, og udgifterne hertil finansieres af skolen.

Sportsklubben har på nuværende tidspunkt 29 mere eller mindre aktive medlemmer, og undersøgelser viser, at det er stærk vanedannende at gå i sportsklub – særligt dans giver abstinenser. Lektor Tove Røikjær udtaler: *Jeg kunne jo ikke melde mig syg, for jeg ville i sportsklub!*

Klubbens hårde værdier kan først måles til DHL-stafetten, hvor de andre gymnasier godt kan regne med at få bagsko. Klubbens bløde værdier er derimod allerede synlige i form af et styrket fællesskab på tværs af faggrupperne samt en masse grin i træningssalen og på lærerværelset.

Vi har i artiklen valgt at bringe et interview med et af klubbens kernemedlemmer, da vi synes, at det meget fint udtrykker fordelene ved at være medlem af SportsklubÅSG.

Bestyrelsen: Hvor meget motion dyrkede du om ugen, før du blev medlem af SportsklubÅSG?

Nikolaj: Jeg spillede badminton en gang om ugen, men stoppede da mine sportsvenner flyttede fra byen.

forventer at slå ca. 7 minutter af min tid. Og ikke mindst forventer jeg at komme på sportsdirektørens hold !!

Bestyrelsen siger tak til Nikolaj for det intense og ærlige interview.

Bestyrelsen: Hvorfor valgte du at melde dig ind i SportsklubÅSG?

Nikolaj: Efter jeg stoppede med badminton, havde jeg svært ved at komme i gang med at dyrke motion igen, men sportsklubbens tilbud var til at overskue; man skulle jo bare møde op, og så var der ellers perfekt tilrettelagt træning i selskab med en masse søde kolleger. Det sociale element trak nu også væsentligt.

Bestyrelsen: Hvilken indflydelse har sportsklubben haft på din effektivitet i undervisningen?

Nikolaj: Stor indflydelse, da det nu er meget lettere at sætte noget tungt fysikudstyr frem på kort tid – og dét uden at få pletter under armene.

Bestyrelsen: Vi ved, at du til forrige DHL-stafet kæmpede dig i mål. Hvilke forventninger har du til dig selv til den kommende DHL-stafet?

Nikolaj: Sidst løb jeg på 35 minutter, og jeg

Bestyrelsen er af nogle betragtet som lige lovligt selvgode, og derfor vil vi også i denne sammenhæng tage det sidste ord. Vi er stolte af og meget tilfredse med sportsklubben, og særligt den store opbakning fra kolleger har gjort arbejdet til en sand fornøjelse. Bestyrelsens vision for klubbens fremtid er fortsat at udbyde et bredt udvalg af aktiviteter, der appellerer til alle uanset alder og fysisk form. Og vi har fortsat plads til flere medlemmer.

I år har præmien for flot fremmøde været et træningssæt fra Nike sponsoreret af High End Sport og Keld. Næste år satser på vi på, at præmien for flot fremmøde bliver en uges ophold på La Santa Sport. Bare rolig Keld (og Birthe), vi skal nok rejse i påsken....:-)

Sofie Heding, Bjarke Andreasen & Line Holst
bestyrelsen af SportsklubÅSG

ÅSG'S 50 års jubilæum

Jubilæumsåret 2008

ÅSG's 50 års jubilæum

50 år frem i forhold til 1958 er 2008, så skolestarten 2008 var ikke kun begyndelsen på et nyt skoleår, men var også indledningen til et skoleår, hvor skolens 50 års jubilæum skulle fejres. Forberedelserne havde foregået længe i forskellige udvalg og arbejdsgrupper. Bl.a. var der nedsat et udvalg, der tog sig af selve jubilæumsdagen den 29. august, og der var et udvalg, der tog sig af jubilæumsskriftet. Desuden var der blevet afviklet både en logo- og en plakatkonkurrence, så jubilæet havde sit eget logo og sin egen plakat. Logoet blev desuden også brugt som tryk på de artikler (paraplyer, svedbånd, reflektsveste og kasketter), som blev solgt i løbet af året.

Jubilæumsdagen var den 29. august. Dagen indledtes med fælles morgenmad på skolen for alle elever og ansatte, hvorefter det mere officielle program med taler, underholdning og musikalske indslag foregik i festsalen. Der blev bl.a. budt på numre med Lise Westzynthius, og nuværende elever fremførte et potpourri af numre fra musicals opført på skolen i tidens løb. Talerne var bestyrelsesformand Peder Østergaard, rektor Keld Larsen, elev Esben Rytter og forfatter Elsebeth Egholm. Deres taler bringes på de følgende sider; undtagen Egholms, der ikke kan fremskaffes.

Efterfølgende var der idrætsaktiviteter på arealerne uden for skolen for alle elever og ansatte – arrangeret af skolens idrætslærere

- mens der i festsalen var et arrangement for jubilæarerne, dvs. de, der begyndte som elever i 1958, med velkomst ved Keld Larsen og musik ved jazzpianist Pojken Flensborg. Om aftenen var der fest – den begyndte klokken 18 med fællesspisning for alle ansatte og elever, hvorefter der var dans til livemusik i festsalen. Den festlige dag sluttede klokken 24 med et stort festfyrværkeri.

I ugerne forinden blev der afviklet to aftenarrangementer, der fungerede som optaktsarrangementer til den store dag den 29. august. Det ene var en foredragsaften med lektor emeritus Jørgen Sørensen, som ud fra temaet Asger Jorn på ÅSG fortalte om kunsten i skolens forhal og festsal, og det andet var et musikalsk arrangement med Klüvers Big Band, der bod på en musikalsk rundvisning i historien med afsæt i 1950'erne, hvor gymnasiet blev indviet. En del af skolens musikere havde formøjelsen af at medvirke i nogle af numrene.

En gengivelse af hele den fantastiske stemning, der var omkring jubilæet – såvel for og under som efter den 29. august – er selvsagt umulig at gengive til fulde i et årsskrift. De følgende sider forsøger dog gennem tekst og billeder at give udtryk for og indtryk af den helt specielle stemning, som vi stadig delvist genoplever, når vi snakker om og tænker tilbage på jubilæet.

Statsgymnasiet

forpost

fortrappen, forløb-pause-forløb

som en menuet

affyringsrampe for forhåbninger

frihed og forsøg

udkig til kimmingen

åbne fordøren

finde kernen i frugten

udfolde dagene i fællesskabet

bevidstgørelse af fortid og fremtid

skabe forventningens kraftskud

løfte stoffet til erkendelse

få glæden i forløbet

Ole Bøttzauw

JubiSkript 2008 – faser af en udvalgsproces

50 år? Det' da ingen alder! – men da jubilæumsskriftudvalgets medlemmer, Ole Bøttzauw, Anton Vinderslev, Marianne Høgsgaard, Janne Yde og undertegnede, i efteråret 2007 holdt vort første møde, gik det hurtigt op for os, at det var et flerstemigt, farverigt og favnende liv, vi skulle prøve at sætte ord og billede på. Og hvilken form skulle det have? For slet ikke at tale om indhold. Hvad måtte det koste? Hvordan skulle vi dog få alle de sjove historier, de mange liv og forskellige faser i skolens historie over fem årtier kogt ned til et indbydende skrift?

En 'kändisliste' over gamle elever og andre, der kunne tænkes at ville bidrage med en artikel eller nogle billeder, blev stablet på benene, standardskrivelser blev sendt ud til mulige skribenter, andre forespørgsler gik til fonde og venner af huset om en økonomisk håndsækning, og efter en brainstorming fik udvalget snakket sig frem til en struktur af skriftet. Hvert tiår skulle have sit eget afsnit, og derudover skulle der være afsnit, der tematisk forholdt sig til kernepunkter i skolens liv fra 1958 – 2008.

Udvalget fik nye kræfter, da skolens uundværlige støtte fra Venneforeningen, René Vase, tilbød at hjælpe med layout og trykning. Og efterhånden som artiklerne begyndte at komme til, brugte vi tonsvis af timer på at pløje gamle fotoalbum, ringbind og andet

billedmateriale igennem fra skolens arkiver og private gemmer. Undervejs fortabte vi os fuldstændigt i minderne: "Har du set, hvordan du så ud der?" "Kan du huske tårnværelset på Hald?" "Arhh, hvor var det skønt, dengang vi lavede lærerrevy!". Det var et held, at René med fast hånd passede det udvalgte ind i helheden og sørgede for, at kvaliteten og det æstetiske fokus blev fastholdt. Lobende blev der læst korrektur – igen og igen og igen – og næsten samtidigt med sommerferien var alle 124 sider så endelig klar til trykkeriet.

Det var en glæde på jubilæumsdagen den 29. august 2008 at kunne udlevere det sorte og dog brogede jubilæumsskrift til alle skolens elever, ansatte og venner af huset. Stor tak til alle bidragyderne.

Anne Merete Frederiksen

Taler

Velkommen til alle vores gæster – til medarbejderne – og til eleverne.

Velkommen til denne officielle fejring af Århus Statsgymnasiums 50 års jubilæum.

Tid er en ufattelig størrelse. For bare tilnærmelsesvis at begribe den, må vi støtte os til billedsprogets krykker. Det er, hvad Peter Adolphsen gør i starten af sin mini-roman "Brummstein" fra 2003, hvor han sammenstiller klodens evolution med et enkelt års gang. Blot i korthed:

Dinosaurerne uddør 2. Juledag. Menneskene opstår den 31. december om aftenen. Romerriget varede 5 sekunder, og det er kun 10 sekunder siden, det forfaldt. Lad os fortsætte tankegangen: Vikingerne byggede deres bade

og ristede deres runer for 7 sekunder siden. Oplysningstiden og dermed den moderne naturvidenskab tog fart for 2 sekunder siden, og for 0,3 sekunder siden blev Århus Statsgymnasium bygget – og husk; målestokken er ikke et døgn, men et helt kalenderår.

Århus Statsgymnasium er altså et ubetydeligt splitsekund i klodens historie. Det bryder vi os ikke om at høre – for sådan føler vi det slet ikke! Hvis vi nu prøver at zoome ind på denne tredjedel sekund – hvad er der så egentlig foregået? – Jo, der er defileret omkring 8.000 studenter og h'ere gennem skolen.

Zoomer man nu yderligere ind for at se nærmere på de mange unge mennesker, der har haft deres gang her, så vil man for hvert årti fornemme en forskel på generationerne. Det

er det, vi har gjort i vores jubilæumsskrift, som I alle har fået eller får inden længe. Her toner de 5 årtier frem i erindringens bløde og milde lys.

Jeg vil koncentrere mig om yderpunkterne – dengang for 50 år siden og nu.

Når jeg zoomer helt ind på billeder fra slutningen af 50'erne af unge mennesker i skolen, i kø foran billetlugen til biografen eller ved koncerter, så er det først og fremmest ensartetheden, der slår mig. Pigerne i nydelige skjortebluser og pæne nederdele til under knæet – drengene med tilbagesroget brylcreem-hår og i hvide eller ternede skjorter og bukser med pressefolder eller knickers med skråt-ternede knæstrømper.

Der er noget copy-paste over billederne. Slet ikke som det syn, der møder mig, her i

festsalen, på gangene eller på jeres elskede fortrappe: fra højhælede sko, små business-nederdele og fasionable mærkevarer – over kombinationer af nylonstrømper, sportssko, leggins og skisokker – til det rigtige hip-hop streetware outfit med enorme hætter og buksetaljer et kort stykke over knæene – og så hundredvis af blandingsformer ind imellem. Langt hår, afro-hår, tørklæder, hestehaler (m/k), punk, dreadlocks, pagehår, karseklip, truckerkasketter, hår i vilde farver og endda Bundesligahår.

Helt overfladisk – javel – men det siger alligevel noget om to generationer vokset op under vidt forskellige forhold.

I slutningen af 50'erne stod Danmark først lige på trapperne til det velfærdssamfund, som vi oplever som naturgivet i dag. Dengang var der ikke så meget at købe og heller ikke så meget at købe for. De unge var ikke i sig selv en mediebelyst og tilbedt samfundsgruppe, men blot unge voksne i færd med at overtage forældrenes adfærd og roller. Kun omkring 6% af de unge gik dengang i gymnasiet, og også her lærte man pænt at tilpasse sig forventningerne og overtage den viden, som var fastlagt i centrale læreplaner, og som suverænt blev bestyret af læreren. Man sagde naturligvis "De" til læreren eller brugte efternavnet. I det hele taget bestræbte man sig – i hvert fald i gymnasiet – på at tale "pænt", dvs. at tale som de voksne.

Sådan er det ikke i dag. Unge udvikler deres eget sprog – egne koder. Vi andre forsøger stakåndet at følge med – ideen er vel også, at vi oldinge skal kobles af. Men på sommerdage, når vinduet er åbent på mit kontor, lytter jeg med på de mest højtlydende samtaler på fortrappen. Her lærte jeg for et par år siden, at når for eksempel en eksamen gik dårligere end

forventet, så var det "nederen," og når noget gik rigtig godt, så var det "grineren". Nu har jeg indtrykket af, at hvis I sidder sammen en aften og råhygger, så er det "top nice." Har en af jer fået en ny lidt oversmært mobil, så er den nok "porno" eller "lol". Har I været til en god koncert, så er den ikke længere bare "fed" - men nu er det som om den er ved at blive "svedig" eller "cool". Når I efter en sådan "ordentlig syg" koncert eller en tur i byen, hvor I har været helt "oppe på beatet" og alligevel får slæbt jer i skole til kl 8, så er det "god stil". Og "performer" man så oven i købet godt på timen, så "styrer man for vildt" - eller måske er man ligefrem "vildt hype"! Men der kan også være nogle "retarder", der ikke kan få formleme ind i "krydderen" - slet ikke hvis læreren er "herre-nasty" eller en "bitch".

Når man sidst i 50'erne kom hjem fra gymnasiet, måtte man naturligvis klare sine

lektier, og hvis der blev tid, og hvis man havde valgt sig nogle velbeslåede forældre, så kunne man måske se quiz-programmet "Kvit eller Dobbelt" på det nyligt indkøbte TV-apparat eller i radioen høre klassisk musik, populære dansemusik med Teddy Petersen og schlagere med Raquel Rastenni, Katy Bødger eller Gustav Winckler. Rock'n'Roll som særlig ungdomsmusik med oprørske tendenser havde kun lige akkurat stukket snuden frem med Nørrebrodrengen Otto Brandenburg som Danmarks svar på Elvis. Denne genre blev bevidst i adskillige år undertrykt i Danmarks Radio og kunne kun høres via piratsenderen "Radio Merkur" eller på en af de ny smarte flytbare grammofooner til små singleplader. Måske var et lille oprør spirende med James Dean og "lev stærkt - dø ung"-holdningen og i et par romaner, der udkom netop i 58: Ribbjergs "Den kroniske uskyld" og Panduros "Rend mig i traditionerne".

Men oprøret bliver ikke en bevægelse som senere i 60'erne og 70'erne.

I eftertidens uskarpe belysning virker 58'er ungdommen som en generation præget af kollektiv ensartethed og forsigtig tilbageholdenhed - en generation, hvor udsejlsler blev afvist med et "Uf nej!" - sådan som det hed i tidens tegneserier, når en pæn pige så en dreng med læderjakke og bumser.

Ikke desto mindre var det jo den ungdom, der i de kommende årtier løftede Danmark op i velfærdsklassen.

Nutidens unge - I som sidder her i dag - står i skarp kontrast hertil. Spraglede både i påklædning og af sind - superindividualister. At undervise jer i en klasse er ofte som at kaste sig ind i forhandlinger med 28 selvstændige aktieselskaber - alle med forretningslogoet eller brandet Mig A/S, som Morten Albæk har udtrykt det. Og sådan har det været lige siden rød og grøn stue. I er den generation, hvorom reklameforskerne dybt forundrede fandt ud af, at I allerede som børn havde en imponerende viden om forskellige forbrugsmærker: Inden for 33 produktkategorier kendte I som 5-7-årige 150-200 mærker i alt. Det er utrolig mange, især når man tager i betragtning, at børns ordforråd i den alder normalt siges at være på 500-1.000 ord. Det var også jer - fandt forskerne ud af - der reelt bestemte, hvilken bil familien skulle anskaffe - jo, I var forbrugere fra starten.

Unge i dag er vokset op i det forbrugersamfund og den højkonjunktur, som 50'er ungdommen skabte. For 50'er ungdommen, som i dag har nået pensionsalderen, virker det som om unge i dag lider af en svær forbrugsbulimi, så det kan være svært også at få tid til det der med lektierne. Tilmeld har de en umættelig appetit på oplevelser - og de går ikke af vejen for selv at producere dem - de er scenevante og kæm-

per nærmest om at komme ind i projektørens lyskegle. Tænk blot på X-faktor.

Moderne unge er ikke kollektive, men hænger alligevel ved fællesskabet - et fællesskab hvor der er plads til stor forskellighed. Og navnlig indgår de i en lang række forskellige fællesskaber og netværk. Og man holder liv i disse fællesskaber ved at være konstant online på mobilen.

Unge lever i dag i høj grad i en verden uden faste strukturer, normer og værdier. Alt er flydende. Det er ekstremt dynamisk, men det gør det ikke lettere, for man skal hele tiden bygge egne strukturer op - skabe rammer og mening i sit liv - velvidende at holdbarheden er begrænset. I sin bog "Flydende mediet" karakteriserer sociologen Zygmunt Bauman dette årtusindes ungdom ved hjælp af metaforen væske. Hvordan adskiller væsker sig fra faste stoffer? Jo, "væsker har - i modsætning til faste stoffer - svært ved at bevare deres form (...). Mens faste stoffer har tydelige rumlige dimensioner (...) så bevarer væsker ikke

nogen form længere tid ad gangen. "Væsker" er konstant parate (og tilbojelige) til at ændre formen og derfor er tidens strøm af større betydning for dem end det rum, de tilfældigvis dækker, for de fylder trods alt kun dette rum et kort øjeblik ... Alle beskrivelser af væsker er snapshots, der skal forsynes med datoer i den nederste billedkant."

Unge i dag har som de flydende væsker en enestående mobilitet. De er ubundne, parate til at ændre form, i konstant bevægelse. De opløser gamle fastfrosne eller storknede normer, verdensopfattelser og landegrænser - orienterer sig lynhurtigt mod nye horisonter og nye netværk. De passer altså præcis til den dynamiske tid, de er opvokset i.

Lad os nu zoome ud igen. For nok er der forskelle på generationerne og deres livsbetingelser. Men fælles for generationerne i alle de 50 år er, at gymnasiet ikke alene har fungeret som et uddannelsessted. Det har også været stedet, hvor unge i 16-19 års alderen generation efter generation har kunnet skabe et socialt fællesskab, udfordre hinanden, eksperimentere, grine og græde. Det har været en slags rugekasse eller drivhus, hvor man

kunne udfolde sig, inden turen gik ud i det mere blæsende og omskiftelige liv.

Denne fase er utrolig betydningsfuld. I klodens udviklingshistorie betyder ÅSG kun 0,3 sekunder, og for den enkelte elev, der er på skolen i 3 år, er der kun tale om 0,02 sekunder målt i forhold til klodens hele kalenderår.

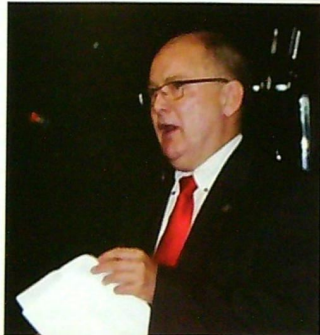
Men måler man den enkeltes liv som et kalenderår, så svarer gymnasietiden til 15 dage, sådan ca. fra 15 marts til 1. april - netop det tidlige forår, hvor alt spirer og groer og gør sig klar til den store sommer.

Gymnasietiden er nok et ubetydeligt splitsekund i klodens historie, men for den enkelte elev er gymnasietiden en betydelig livsårs.

I håbet om, at denne skole også i de næste 50 år vil danne ramme om det tidlige forår for unge mennesker i Århus, ønsker jeg Statsgymnasiet tillykke med fødselsdagen!

Kære ÅSG - Du har dæleme gjort det godt i de første 50 år - så bliv ved med det!

Keld Larsen
rektor

Kære elever, lærere, ledelse, tidligere elever og gæster, hvad siger man på en institution, der fejrer 50 års jubilæum? Mit bedste bud er: Tak til alle, der har været med til at skabe institutionen ÅSG, dens kultur, resultater og været med til at værne om gymnasiets navn og fysiske rammer. Uden disse bidrag ville der ikke være grund til at fejre et jubilæum.

Der er sket meget i de forløbne 50 år, og i lighed med indslag i Tv-avisen, vil jeg komme med en advarsel om det næste klip - jeg er økonom med hang til tal.

Jordens befolkning er i øjeblikket omkring 6,7 mia. Da Aarhus Statsgymnasium blev indviet, var tallet cirka 2,9 mia., dvs. i de 50 år er antallet af mennesker på jorden vokset med 3,8 mia. Det er en 1,7 % stigning på årsplan. De tilsvarende tal i Danmark er 4,5 og 5,5 millioner; altså en tilvækst på 1 million og en vækstrate på 0,4 %. Værdien af verdens produktion i 2007 er beregnet til ca. 54,3 billioner \$. I 1958 blev EU

grundlagt, godt nok dengang med 6 lande og nu 27. Disse 27 landes 500 millioner skaber og forbruger, hvad der svarer til godt 30 % af verdensproduktionen - eller som nogen har udtrykt det: Hvis alle 6,7 mia. på jorden havde en produktion og et forbrug som EU's borgere, ville det kræve ressourcer svarende til godt 4 jordkloder.

Forventningerne til befolkningens størrelse på verdensplan i 2058, hvor ÅSG fejrer 100 års jubilæum, varierer mellem 9 og 10 mia., og med den økonomiske udvikling, vi ser i specielt Indien og Kina, bliver de næste 50 år en stor udfordring for alle, uanset om man bor i Kina eller er et dansk gymnasium på Fenrisvej i Århus.

Vi skal alle bidrage til at skabe en bæredygtighed udvikling for mennesker og miljø både nu og i den mere fjerne fremtid. UNESCO, som har gjort perioden 2005-2014 til "Decade of Education for Sustainable Development (DESD)", fremhæver en række problemkredse,

som uddannelse skal skabe viden om: Det drejer sig om viden om fattigdomsbekæmpelse, betydning af lighed mellem kønnene, sundhedsprogrammer, miljøbevarelse, menneskeretigheder, interkulturel forståelse og respekt for diversitet, bæredygtig produktion og forbrug, information og kommunikationsteknologi. Og det er jo en række områder, som den brede faglighed i et alment gymnasium forholder sig til og beskæftiger sig med, så what's new?

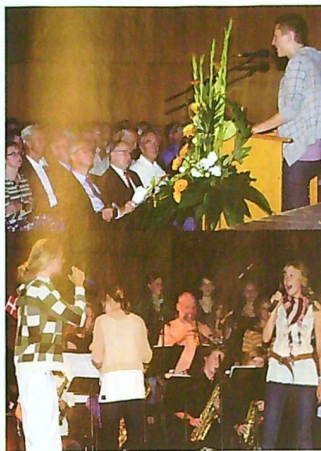
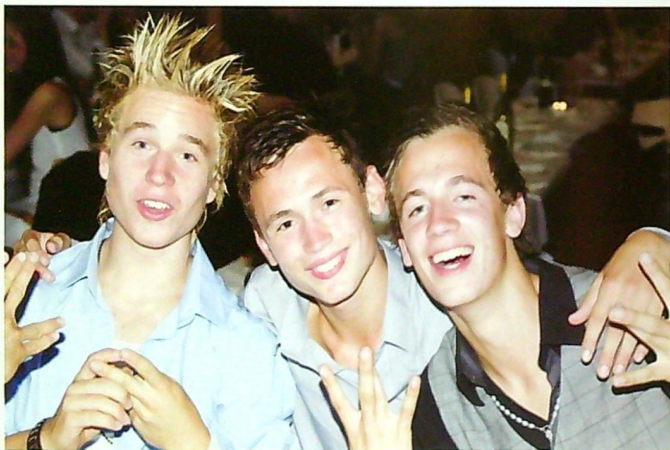
Hvis det forekommer selvindlysende, bør vi tænke på den udvikling, som det danske samfund har gennemløbet de seneste 50 år, beskrevet ved mere social lighed, pensionsordninger, kvindefrigørelse og lighed mellem kønnene, miljøbevidsthed, fokus på sundhed, brug af IT osv. Og illustreret med eksempler fra udviklingen i Danmark de seneste 50 år: I 60'erne charterrejser til grisefester på Mallorca; de første japanske biler i Danmark som mange grinede af; satellitforbindelser i 60'erne, der gav os alle mulighed for at se mennesket tage de først skridt på månen;

Oliekriser i 70'erne; AIDS; forening af Ringkøbing Fjord pga. regulering af Skjernåen; problemerne med at integrere flygtningestrømmene i Danmark i 1990'erne pga. krig på Balkan; mobiltelefoner til alt og alle og senest fokus på dyreproduktion og transport.

Emnerne og eksemplerne er mange, og hvor er vi kommet langt i Danmark, og hvor har vi begået mange fejl for at komme til det niveau, mht. viden økonomi, social og miljømæssige forhold, som vi har nu.

Er det ikke vigtigt, at vi i Danmark og Europa gennem uddannelser, hvor gymnasieuddannelser er helt centrale, medvirker til, at alle de andre mennesker rundt om i verden ikke begår de samme fejltagelser som vi, når de i deres bestræbelser søger at få det lige så godt som, vi har det? Vi mener jo på mange måder, at den måde, vi lever på, er den rigtige.

Bæredygtighed kræver højt specialiseret viden samtidig med viden på tværs af fagligheder

kombineret med internationalt udsyn og kreativitet. Evt. til at tage lederskab i at skabe grundlaget for en sådan udvikling er fundamentale krav til uddannelsessystemet i Danmark. Vores egen fremtid afhænger af vore bidrag til den globale udvikling, og det bedste, vi kan gøre, er at bidrage med vore mange erfaringer i alle de dele af verden, hvor der er behov for det.

Derfor er det vigtigt, at ÅSG som 50-årig fokuserer på egne styrker og vurderer de muligheder og trusler, der ligger i den fremtid, der venter, og at ÅSG aldrig glemmer, at den brede faglighed, det store engagement fra ledelse, lærere og elever, kulturen på ÅSG og den konstante dialog om mulige udviklingsveje er det, der beskriver og karakteriserer ÅSG, og som vi i de videregående uddannelser mærker og værdsætter som værdier hos de dimittender fra ÅSG, vi modtager som studerende.

Personligt er jeg kommet på ÅSG de seneste 8 år og har oplevet alles store engagement og stoltheden over at være ansat eller elev på

ÅSG. Den 50-årige bærer på nogle enestående værdier, som jeg også håber, at de, der står her om 50 år, fornemmer. Tak for ordet og tak for de mange positive oplevelser på ÅSG.

Peder Ostergaard
bestyrelsesformand

Da jeg for alt for kort tid siden begyndte at spekulere over, hvad jeg kunne sige af fornuftige ting om Statsgymnasiet, fik jeg en lidt tåget idé om at bruge 50 års fødselsdagen som tema og tegne et billede af Statsgymnasiet som en midaldrende herre, der, for han har set sig om, har rundet de halvt hundrede og finder sig selv siddende i en tryk stilling på en attraktiv grund i udkanten af Århus - med et hav af forvirrede teenageunger rendende om sig.

Jeg vurderede, at det ville blive lige lovlig søgt og lidt groft (ikke mindst over for de af skolens lærere, der måske ville kunne relatere

til denne situation), men der var dog et aspekt, der taltale mig ved denne lidt tykke analog, og det er en anden ting, som siges at følge med det at "komme til skelsår og alder" – nemlig midtvejskrisen! Det må slet ikke forstås som noget negativt – jeg mener skam, der kan være mange gode ting ved en rask lille krise!

Jeg må nok ud på en længere omvej for at forklare, hvad jeg dog mener med det.

Da jeg i sin tid startede på Statsgymnasiet, var det for mig en noget eksotisk oplevelse. Folk snakkede på en helt anden måde, end der hvor jeg kom fra, og alt var helt fremmed, anderledes og meget jysk. Jeg kendte ikke en levende sjæl, men selvom det virkede som om, at alle havde taget deres gamle venner med fra Åby, Møllevang, Gammelgaard og efterskolen, var det fællesskab, der hurtigt opstod blandt 1.g'erne, utrolig åbent og favnende, selv for en "immigrant" som mig.

Nej, der skulle ikke fredage eftermiddage oppe foran Kvickly til, for jeg var – om ikke assimileret – så i hvert fald vel integreret.

Mit indtryk var altså, at skolen var meget mangfoldig, åben og (hvis man ser bort fra nogle uheldige sammenstød med nogle store farlige 3.g'ere) god til at tage imod én. Men alligevel var der noget, der gav – og for så

vidt stadig giver – anledning til forundring hos mig; nemlig hvorfor alle, og især folk uden for skolen, lader til at være så rørende enige om, at Statsgymnasiet, *det er da hippie-gymnasiet*.

For det første synes jeg, at det er en ret uvderhæftig påstand, for hvor fanden er alle disse forkætrede hippier? Hvor gemmer de sig?!

For det andet, fordi jeg er bange for, at jeg selv er at regne iblandt denne stigmatiserede gruppe... Men helt ærligt, når vi 3.g'ere står og sammenligner billederne på vores studiekort fra 1.g med f.eks. vores nuværende frisur, ligner det mere, at vi har været en tur i militæret end i Thy-lejren.

For det tredje fordi begrebet hippie for mig står for en nærmest død kultur – vores forældres kultur!

Og her vil jeg gerne vende tilbage til det, jeg snakkede om tidligere med midtvejskrisen.

For at man i sin ungdom følger tidens strømninger, det er jo godt nok, men når man stadig i en alder af halvtreds er kendt som "hippien" ude i byen, er det måske ved at være på tide, at man i det mindste tager op til genovervejelse, hvad man dog forstår ved denne "hippiehed".

Er det, fordi skolen er evig ungdommelig? Som flere tidligere elever har fortalt mig, har skolen forandret sig skræmmende lidt på det *udseendemæssige plan* over de sidste fyrrer år. Spørgsmålet er, om det forholder sig ligesådan med de idealer, der blev formet med de første par årgange.

Man fristes næsten til at tro, at den fredning, som siden 2003 har gjort det næsten umuligt at ændre på skolens udseende, også omfatter skolens ungdomskultur, som den udformede

sig i de første år. Således at folk til hver en tid vil kunne tage til Fenrisvej og se et udsøgt eksempel på 50'ernes funktionalistiske arkitektur samt den for sin tid særegne "hippie-ungdom" – I så fald er vi jo er en slags museumsgenstande...

Netop derfor mener jeg, at det vil være på sin plads med en lille krise – en identitetskrise!

Med al respekt for det, vores forældres generation har stået for, synes jeg, vi skal få gjort op med den påstand, at vi skulle være et hippie-gymnasium. For vi er da meget bedre end det!

Den bevægelse, der opstod i forbindelse med ungdomsoprøret, og som man populært kalder hippier, var – på trods af et grundlæggende dogme om det fantastiske og smukke ved forskellighed – egentlig ganske homogen, grænsende til det ensrettede inde for sin egen kultur. Man behøver blot at kaste et blik på side 15 i den nye jubilæumsbog for at se et eksempel på 60'ernes storslåede mangfoldighed.

Det, der karakteriserer Statsgymnasiet i dag, er, at vi *har* denne mangfoldighed –

Statsgymnasiet er en syret cocktail af unge med vidt forskellig social baggrund, kulturel og etnisk oprindelse, stilmæssig præference og, ja, seksuel orientering for den sags skyld, der alligevel formår at blande sig og skabe en dynamisk gruppe – men uden at det er forankret i en bestemt mode eller ideologisk strømning. Det er bare sund fornuft.

Lad os bruge dette jubilæum – dette skelår – til at slå fast, at vi på Statsgymnasiet ikke står for en frelst og lettere støvet kultur med et ideal om, at der skal være plads til alle, men derimod er et virkelighedsnært og moderne eksempel på, hvordan dette føres ud i virkeligheden, som en selvfølge.

Lad os være stolte af, at vi er en skole, der er leveringsdygtig i det, som vores samfund har allermost brug for netop nu, i en tid, hvor angsten for det fremmede og anderledes griber om sig; – nemlig bevidste unge mennesker, der kan se det fede og fornuftige i at leve med og lære af forskelligheden.

Tillykke med det!

Esben Rytter, 3c

Lys i mørket

- tanker når året er omme, og julen skal komme

Dagene bliver kortere – det er mørkt, når man fodslæbende og forsovet mobiliserer al sin viljestyrke for at komme ud af fjere og nå i skole til tiden om morgenen, og det er om muligt lige så mørkt, når man om eftermiddagen på vej hjem kæmper mod en vestenvind så stærk, at selv en EPO-pumpet cykelrytter ville opgve ævred. Ting som disse gør vinterhalvåret på vores del af kloden svært at holde ud, og mange danskere vælger da også at flygte fra vinterens valplads med dens kolde, klamme sjap og i stedet tilbringe de mørke måneder i eksil. Som gymnasieelev med en to-cifret fraværspocent, der overvåges nidkært, kan man naturligvis ikke tillade sig sådanne udskjelser, og det er let at lade sig gribe af vinterdepressionens tyranniske tankemønstre,

der ligger og lurder i os alle og blot venter på en chance for at fortære al positiv tænkning. Intet under at bjørnene for længst har givet op og er begyndt at gå i hi hver vinter!

"Er det nu ikke at overdribe en smule?," kunne man indvende, og jeg er da også sikker på, at de ældre generationer hånligt vil le af "manglen på rygrad hos nutidens unge" og med nostalgi i stemmen fortælle om deres barndoms hårde vintre. Imidlertid bygger dette synspunkt på den præmis, at nedtryktheden skyldes de rent fysiske vilkår, kulden og blæsten, der jo som det så rigtigt påpejvs af meget værre karakter i tidligere tider.

Den græske filosof Paramenides mente for mange tusinde år siden at kunne se, at verden bestod af modsætningspar, eksempelvis lys/mørke og varme/kulde. Paramenides mente,

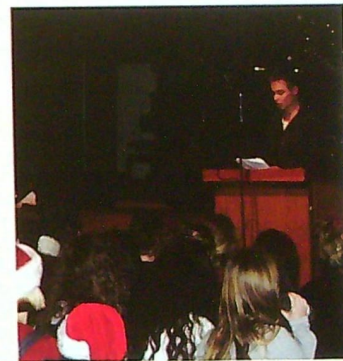
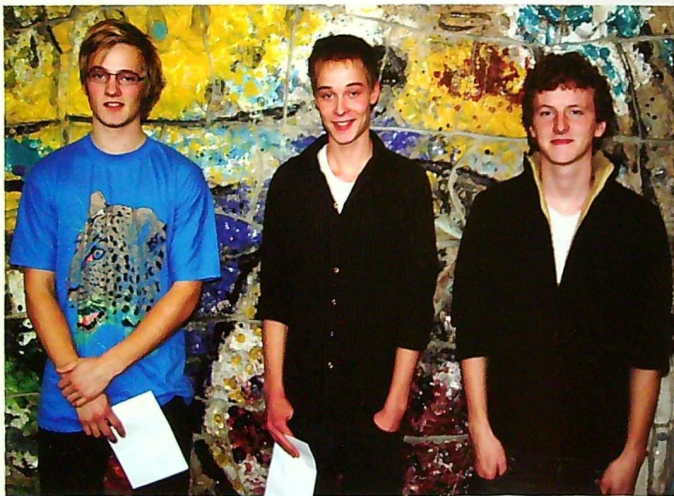
at den ene pol (lys og varme) var positiv og dens modpol (mørke og kulde) tilsvarende negativ. Om end denne dualistiske tankegang kan forekomme enkel, barnlig og unuanceret efter nutidens målestok, er det, med mindre man er fanatisk zombie- og vampyrfantast, her midt i vinterens mørke ikke svært at forstå, hvorfor Paramenides tænkte, som han gjorde. Ikke underligt at folk bliver deprimerede af at befinde sig på en negativ pol!

Problemet med vinteren er dog i mine øjne i lige så høj grad noget andet og mere abstrakt: Det er vinterens trøstesløshed – dens mangel på varme (ikke den fysiske) og håb. I denne kontekst må dette års vintre karakteriseres som en af de værste nogensinde: Vi befinder os på randen af en klimakatastrofe, som de ældre generationers anekdoter om strengere vintre kun tjener til at minde os om, og til lige er vi midt i den største finansielle krise *nogensinde!* På en måde kan man sige, at vinterens mørke udgør en passende kulisse til tragedien om menneskehedens langsomme selvdestruktion.

Hvis disse kriser blot var fjerne begivenheder, som ikke havde nogen indflydelse på vores hverdagsliv, ville de sandsynligvis være lette at fortrænge – det har de imidlertid. Overalt i byen er der ophørsudsalg, og selv de butikker, der indtil videre har klaret skærene, har set sig nødsaget til at starte juleudsalget endnu tidligere end normalt for at overleve. I TV kan man se, at i tusindvis af arbejdspladser nedlægges, og mange unge har mistet deres bønopsparing, ligesom ældre, der har sparet op i årevis, pludselig står tilbage med en brøkdæl af, hvad de troede, de havde. Personligt tilhører jeg den første gruppe, og midt i vinterens mørke må jeg indse, at der ikke bliver råd til hverken kørekort eller til at flytte hjemmefra inden for en overskuelig

fremtid – ting jeg ellers længe har ønsket mig. For en privilegeret akademikerson som jeg selv er det dog problemer af overkommelig størrelse, der slet ikke tåler sammenligning med fx de amerikanske arbejdere på General Motors, der står til at miste deres jobs – for dem handler det om at kunne forsørge deres familier og at kunne betale huslejen, ja, vel nærmest liv og død! I forhold til dem er mine problemer 'peanuts', som de nok ville udtrykke det derovre i Guds eget land.

I selv samme land, hvorfra finanskrisen har spredt sig som en middelalderlig pestepidemi, finder vi dog også et lyspunkt – som et julelys i mørket er det lykkedes Barack Obama at engagere en hidtil uset mængde mennesker med sit budskab om forandring og håb, og for første gang valgte den amerikanske befolkning at satse på *en mørk mand i stedet for en mørkemand*. Håb for fremtiden er da også nødvendigt, hvis man skal undgå en vinterdepression, for tingene ser, som tidligere beskrevet, ekstraordinært svære ud denne vinter. Svært har det – uanset om der har været finanskriser eller ej – altid været om vinteren,

og vore forfædre fandt da også et trick til at jage kulden og mørket på flugt: De opfandt julen! Julen er indbegrebet af varme, hygge, socialt samvær og mening – på trods af de sidste årtiers kommercielle udnyttelse, der har truet med at sluge højtiden og forvandle den til et materialistisk mønster af en forbrugsfest – og den er et nødvendigt lyspunkt i en ellers meget mørk tid. Julen giver en noget at se frem til, ja, man kan vel nærmest sige, at julen giver os noget at leve for, i nogle måneder hvor det ellers kan være svært at se lyst på tilværelsen. Julen er samtidig symbolsk og markerer et vendepunkt. Oprindeligt var denne højtid en solhvervsfest, hvor man ofrede til guderne og fejrede, at dagene nu igen tog til i længde – en ting, der i en tid uden elektricitet og deraf følgende kunstigt lys, var yderst vigtig for livskvaliteten. Højtiden symboliserede, at de kolde, mørke måneder var overstået, og at lysere tider nu var på vej. Der er på den baggrund ingen tvivl om julens nærmest mytiske kraft – den har trods alt formået at bringe solen og lyset tilbage år efter år og vha. sin særlige magi vendt Paramenides negative poler 180 grader - og vi må håbe at denne styrke på samme måde kan have en indflydelse på både finanskrisen og den globale opvarmning.

Julen symboliserer måske ikke i dag i samme grad det vendepunkt, den gjorde i tidligere tider. Den rolle har en anden højtid til gengæld overtaget. Nytåret markerer starten på et nyt år og giver os alle sammen muligheden for at starte på en frisk. Det kommer især til udtryk i en tradition som nytårsforsætter, hvor man tager sig selv og sine handlinger op til overvejelse og justerer efter behov. Det er sjældent, at et nytårsforsæt holder længere end den tid, det tager at gå ned i kiosken efter en ny pakke smøger, men princippet i, at et menneske har muligheden for at forbedre sig, er smukt. I

det hele taget symboliserer nytåret et håb om, at det kommende år må blive bedre end dets forgænger - at verden populært sagt må blive et bedre sted. Netop håbet er en central del af den menneskelige natur, ja, faktisk en forudsætning for at kunne opretholde livet. Som ABBA formulerede det i deres 'Happy New Year':

"May we all have our hopes, our will to try
If we don't we might as well lay down and die
You and I"

Sangen er skrevet i slutningen af 1979 og altså midt under den kolde krig – en tid hvor der så at sige var koldt og mørkt hele året, og hvor håbet om en bedre fremtid derfor var en nødvendighed. Om end der i dag er lidt længere udsigt til verdens undergang end dengang, er budskabet lige så relevant i dag, hvor vi befinder os midt i kriser, der måske er af en lidt anden karakter, men som i alvor kan sammenlignes med den kolde krig. På trods af de dystre fremtidsudsigter er vi nødt til at tro og håbe på, at tingene kan ændre sig til det bedre - hvis ikke vi gør det, er der, som ABBA så rigtigt pointerede, ikke meget tilbage at leve for, og vi kan lige så godt lægge os ned og dø. Lad os derfor tage hjem til vores familier og fejre julen, og der være med til at sprede varme og glæde i vintermørket. Lad os love hinanden hver især at gribe chancen og gøre vores yderste for i det kommende år at gøre verden til et bedre sted. Lad os fortsætte den positive udvikling, verden har taget med valget af Obama. Lad os give håbet en frugtbar mark at gro på. Lad os sammen tro på, at dagene nok skal blive lysere igen!

Med disse ord vil jeg ønske jer alle en glædelig jul og et godt nytår.

Lasse Skou Andersen, 2d

Rammerne er ens, men indholdet har ændret sig

Det føles som i går, men der er gået over 25 år, siden jeg som elev kom til Statsgymnasiet for første gang. I dag er jeg rykket 3 meter længere frem mod tavlen, vendt mig rundt og underviser i fysik og matematik på gymnasiet. Min tid på gymnasiet begyndte med rundvisninger, billeder på fortrappen og en introtur. Derefter begyndte hverdagen med undervisning og mange nye kammerater – helt på samme måde som det opleves af alle andre nye elever på gymnasiet. Også skolens rammer var nogenlunde, som de er i dag. Når man ser bort fra det nuværende studieområde, nogle ombygninger i enkelte klasseværelser og meget ny kunst, så ligner Statsgymnasiet i dag den skole, jeg gik på for over 25 år siden. Dagens struktur var også nogenlunde den samme. Vi havde tirsdagsmøder og gik i skole fra otte til lidt over tre præcis som i dag.

De ydre rammer er således meget ens, men der er store forskelle på de mennesker og tanker, som fylder rammerne. Verden var en anden dengang, og vi var – mere end vi selv vidste – en del af verden. Vi var vokset op i en tid med stærk politisk spænding mellem øst og vest,

og det prægede os. I det hele taget tror jeg, at politik betød mere for alle på skolen dengang, end det gør i dag. På næsten alle tirsdagsmøder rejste elever sig og argumenterede for forskellige politiske holdninger. Der var både de venstreorienterede, der var engageret i fredsbevægelsen, og de mere borgerlige elever. De borgerlige havde det nok lidt vanskeligt og var ikke så mange, men de var der, og de havde mod til at stille sig op foran alle andre og argumentere for deres synspunkter. Vi havde naturligvis ikke fantasi til at forestille os, at den øst/vest problematik, der på en måde drev de politiske holdninger dengang, ikke var evig. Jeg var selv med i fredsgruppen på gymnasiet. Gruppen holdt til nede i kælderen – der hvor der i dag er computerlokaler. Men tiden gik, og vi og skolen udviklede os. I dag synes det meget længe siden, at vi holdt møder i fredsgruppen på Statsgymnasiet.

Den teknologiske udvikling har også sat sit præg på gymnasiet. Vi havde et computerlokale, som blev brugt til undervisning. Der var stadig næsten 10 år, til internettet blev opfundet, og kun meget primitive former for tekstbehandling var tilgængelige. Hvad vi egentlig lærte, når vi var i computerlokalet, ved jeg ikke rigtigt. Det var i hvert fald ikke noget, der betød meget i vores hverdag. Skolen havde to lidt større computere, som de mest nørdede elever fik lov at skrive programmer på, men det spillede ingen rolle for den øvrige undervisning. I dag er der computere i alle lokaler, interaktive tavler i halvdelen af klasseværelserne og mange bærbare, som de elever, der ikke medbringer deres egen computer, kan låne. Meget undervisning er i dag direkte afhængig af muligheden for, at eleverne har adgang til internet, tekstbehandling og email. Computere, internettet og den øgede kommunikation har gjort eleverne meget bedre til at fremstille flotte rapporter, og

sprogligt er de blevet meget bedre til engelsk i både skrift og tale. Når jeg sammenligner mine fysikrapporter fra dengang med dem, som skrives i dag, er der ingen tvivl om, at sidstnævnte er meget flottere. Der er ingen tvivl om, at eleverne, blandt andet på grund af den teknologiske udvikling, er blevet i stand til at kommunikere og perspektivere meget bedre, men der er heller ingen tvivl om, at det rent fag-faglige niveau var højere i de gamle fysikrapporter.

Selv om dagligdagen umiddelbart ser nogenlunde ud, som dengang jeg var elev, har nogle strukturændringer alligevel forandret hverdagen meget for både elever og lærere. Da jeg var elev på Statsgymnasiet, var begrebet studieretning ikke opfundet; vi var fordelt på sproglige og matematiske linjer. Inden for de enkelte linjer valgte vi os ind på retninger, der minder om studieretninger, men det primære valg var et valg mellem en sproglig eller en matematisk studentereksamen. Det gjorde, at klasserne var nogenlunde homogene i forhold til matematiske og sproglige færdigheder. Det er ikke længere tilfældet. I dag er eleverne i de enkelte klasser sikkert forholdsvis homogene i forhold til deres studieretningsfag, men spredningen i andre fag er ofte stor. Det er derfor i dag en større udfordring for både elever og lærere at holde sammen på timerne, end det var, da jeg var elev på Statsgymnasiet. I det hele taget har indførelsen af studieretningerne betydet, at eleverne i de enkelte klasser er mere forskellige, end vi var.

Pædagogikken har også ændret sig. Det at ændre arbejdsformer ofte er blevet vigtigere, blandt andet fordi længden af en lektion er gået fra 45 til 90 minutter. Pausen mellem lektioner var dengang på 10 minutter, mens den i dag er på 15 minutter. Alt i alt giver det kortere pauser pr. undervisningstime, og

det kræver en anden tilrettelæggelse af de enkelte lektioner. Man er også blevet mere opmærksom på, at elever lærer meget af at diskutere forskellige problemer med hinanden. I dag bruges gruppe- og pararbejde f.eks. langt oftere inden for de naturvidenskabelige fag, end da jeg var elev.

Elektronisk kommunikation betyder rigtig meget for den moderne elev. Alle elever har i dag mobiltelefon og er meget flittige brugere af SMS. En undersøgelse af facebook-vaner på Statsgymnasiet viste, at næsten alle elever er på facebook. De kommunikerer hele tiden i forkortelser, ord, sætninger og billeder. De er on-line mennesker. Når jeg siger til mine elever, at de ikke må være på facebook eller SMS'e i timerne, har jeg indtryk af, at de næsten føler det som et overgreb. Det er, som om kommunikationen og eksponeringen identificerer dem som mennesker. Men det har kommunikationen og eksponeringen måske altid gjort. Vi identificerede os også med det netværk, vi relaterede til. Men netværket var mindre og bestod primært af nogle af vores klassekammerater. Meget ofte modtes vi i weekenden hjemme ved hinanden og drak kaffe og spiste kage, spillede kort, diskuterede alt muligt og så en film eller TV. Eleverne i dag mødes også hjemme ved hinanden, men de mødes også på cafeer, og de går meget oftere i byen, end vi gjorde. Da erhvervsarbejde er meget mere udbredt blandt eleverne i dag, end da jeg gik på Statsgymnasiet, har de naturligvis helt anderledes økonomisk mulighed for at gå i byen, end vi havde, men jeg tror også, det betyder mere for dem at mødes i et større fællesskab, end det gjorde for os. Måske kan man sige, at eleverne i dag er mere til fest og farver, end vi var, men vi var mere til hygge og tætte fællesskaber, end de er.

Jesper Nymann

The Commitments – Musical 2009

I januar 2009 opførtes musicalen *The Commitments* på ÅSG. Det var et forløb, der strakte sig over ca. fire måneder, og det mundede ud i et brag af en premiere den 27. januar. Processen betød blod, sved og tårer såvel som engagement, gode oplevelser, nye venskaber og en unik følelse af fællesskab.

I *The Commitments* følger vi et upcoming band i den irske storby Dublin, hvor manageren Jimmy desperat forsøger at finde hoved og hale i auditions, koncerter, økonomi og interne konflikter. Bandets bristepunkt er til sidst nået, og de må gå i opløsning.

De næsten fire måneder, hvor vi beskæftigede os med både sang, skuespil, dans og opsætning, var et virvar af oplevelser på godt

og ondt. De lange øveweekender med gennemspilninger til langt ud på aftenen kunne på overfladen virke lettere frustrerende, men forvirringen blev hurtigt forløst af en forhal, der bugnede af bunker af Åby-pizza, en enkelt lille replik der smuttede, og en flok dansepigler der med koste fik slået forsangeren Deco ud.

En af de bedste oplevelser, vi fik ud af musicalprojektet, var den følelse af fællesskab, som udviklede sig gennem de mange måneder med eftermiddagsøvninger, kor og gennemspilninger, hvor vi lærte hinanden bedre at kende. Dette skete på tværs af køn, årgange, klasser og interesser.

Det, der i starten virkede som et umuligt projekt med masser af forhindringer, kaos og

manglende interesse, fik gennem engagement, gåpåmod og stædighed lov til at udvikle sig til en følelse af succes. Man kunne nu se tilbage på et forløb, der blomstrede op og blev til så meget mere end blot en musical.

Overalt dagene derpå kunne man på gangene høre en konstant nymnen af klassikere som "Chain of fools", "Treat her right" og "Try a little tenderness". Det var næsten trist kun at få lov til at spille *The Commitments* de to aftener i januar, som det blev til.

Det klassiske lærer-elevhierarki blev på en måde opløst, da musicalen blev instrueret af elever, spillet af elever og akkompagneret af elever. Lærerne fik mere en rolle som vejledere end overhoveder, og man kunne

mærke, at ens ideer og evner blev værdsat og respekteret.

Oftentimes omgås man i gymnasiet de samme elever pga. fag og studieretning, og det at være med i en elevproduktion, som musicalen netop var, kan være et enestående alternativ til at lære nye mennesker at kende. Mennesker, man har noget andet end Engelsk A, Samfundsfag A og Matematik B tilfælles med.

Det, vi står tilbage med, er et minde om en spændende proces, hvor man fik mulighed for at udfolde sig sammen med andre, lære noget af hinanden og sammen have det sjovt - noget man ikke forelobig glemmer.

Andrea Langkilde og Astrid Svane, 2.d

Mandagstrøst

En af de mange ting, som ÅSG elevråd har fået stablet på benene i dette semester, er mandagstrøst. Idéen om mandagstrøst startede ved årets elevrådshyttetur engang i skoleårets start. Idéen er meget simpel; hver mandag stiller et par elever op klokken 7.30 på skolen og "trøster" eleverne lidt i den ellers mest triste del af ugen. Denne trøst kan bestå af alt fra kaffe og the, tyggegummi mod ol-ånde og skematjek.

Hyggeudvalget, et udvalg nedsat af elevrådet, har fra starten haft ansvaret for denne opgave, da de har til formål at skabe god stemning i hverdagen og styrke sammenholdet. En ting som mandagstrøst kræver ikke særlig meget at opretholde, men har en kæmpe effekt. Hvis der hver mandag står en med en lille ting og et

smil, vil man næsten uundgåeligt få en følelse af, at man går på et gymnasium, hvor eleverne gør noget for hinanden - et gymnasium man er en del af.

Hyggeudvalget og elevrådet som helhed håber på at kunne skabe en tradition omkring projekter som dette og forhåbentlig på den måde skabe et større sammenhold på gymnasiet.

Felix Everberg, 1a

SKOLEFEST 2009

En tradition: 3.g'ernes lanciers-aften på Statsgymnasiet 2009

Optakten til højtideligheden tog for vores vedkommende sit udspring i oppyntningen af skolen, da der er tradition for, at 1.g'erne varetager dette. Efter interessante diskussioner mundede udsmykningen ud i store stofdraperinger i lilla ved indgangen til forhallen, der skulle lede tanken hen på svundne tiders hofballer – en stemning af genfødt pomp og pragt.

For 3.g'ernes vedkommende var det hovedsageligt forberedelse af den traditionelle lanciers-dans og revy, der var i højsædet. De fem lanciersdanske skulle øves mange gange, før de var i skabet.

Indøvning af dansen foregik efter sigende med stor koncentration og intensitet, hvor også lattermusklerne blev aktiveret. Den gode stemning smittede af på os andre, og forventningen tog til, jo nærmere den længe ventede dag kom.

Dagen inden festen var der generalprøve på revyen, hvor vi fik løftet sløret for de morsomme parodier på lærere og udvalgte elever. Vi befandt os i et fællesskab på tværs af årgange, da vore læreres særpræg og krumspring fra hverdagen blev genkendt og delt.

Da vi dagen efter ankom til skolefesten, følte den om morgenen ellers så tunge trappegang som en leg. Alle var klædt til fest og havde lagt hverdagen på hylden. Man banede sig vej igennem mængden af feststemte mennesker, hver især med favnen fuld af spændende retter fra diverse danske og etniske køkkener. Feststemningen var allerede høj hos skolens gæster, da der forinden havde været afholdt den sidste opvisning af revyen for forældre, søskende og lærere. På trods af at spisningen skulle foregå klassevis, følte det, som om vi tog del i en stor, fælles middag på skolen.

Efter spising og underholdning i klasserne, samledes alle i festsalen for at tage imod lanciers-danserne.

Ind kom det ene efter det andet par af elegante 3.g. elever – det nye hold "alment dannede" – de signalerede værdighed, gode manérer, pli og selvkontrol i bedste Emma Gad stil. Hun ville have elsket det!

De fleste af mændene var klædt i sort jakkesæt i dagens anledning. Var det mon James Bonds eller Batmans aflagte, som i "Friends"? – eller var det konfirmations-outfittet, der var blevet hevet frem af gemmerne og trukket

fem numre større? Eller var der ganske enkelt gået inflation i at investere i jakkesæt – uanset hvor mange timers underbetalt opvaskeeri, det indbar?

Damerne var i (misundelsesværdige) festlige kreationer: elegante, farverige, fantastiske kjoler, der forskønnede aftenen og løftede begivenheden. Musikken, dansen og tøjet skabte tilsammen aftenens højdepunkt. Lanciers er gammeldags, men ikke forældet – og endnu engang blev traditionen ført videre.

Anna Jørgensen og Marie Juul, 1c

Røde ører?

Kigger ned ad mig selv: gamacher og top. Ikke nogen synderligt bemærkelsesværdig festpåkledning. Denne gang er det trods alt skolefest og ikke bare sold, så jeg tømmer lige klædeskabet for endnu engang at lede desperat efter et velsiddende og iøjnefaldende outfit. Nej, stadig ikke noget tilfredsstillende udfald. Kigger rundt på de andre piger, som styrter forvirret rundt med fortvivelse og mascara i øjnene i gang med at krølle hår og vaske tæer på samme tid. De ser ud til at befinde sig i samme sindstilstand som jeg, dog iført nogenlunde anstændige kjoler og med bare ben. Heldigvis ser det ud til, at jeg har en kompagnon med samme frustrerende problematik, og vi begynder håbefuldt at udveksle det ene klædestykke efter det andet for at kunne finde frem til et resultat, der nogenlunde stemmer overens med vores forestilling om, hvordan man bør klædes ud. Slutprodukt: gamacher og top. Flere timers frustration, og vi ender, hvor vi startede. Men hva', et par shots hældes ned, og så er vi godt kørende.

Jeg ærgrer mig, idet vi indtager skolens forhal, da jeg opdager, at vi er gået glip af det meste af 3.g'ernes årlige revy. En anelse skræmmende, at kjoler og stilethæle ubevidst har haft højere prioritet, og jeg overvejer, om den overskyggende forfængelighed måske skyldes frygten for at føle sig tilovers som 2.g'ere. Den årlige skolefest er jo 3.g'ernes fest, hvilket vi som opmærksomhedskrævende 2.g'ere muligvis er kommet til at lægge lidt i baghovedet. Heldigvis er det alligevel let at kende forskel på en 2.g'er og en 3.g'er i aften – hvis ikke det skyldes de enorme lancierkjoler og de stramme butterflys, 3.g'erne i dagens anledning har iført sig, er frygten og de anspændte miner i ansigtet på en 3.g'er ikke svær at gennemskue. De synes dog trods alt at udstråle en vis form for anstændig ophøjethed, som vi 2.g'ere langt fra kan leve op til. Måske fordi de i dagens anledning har medbragt familie? Ved tanken om i år ikke selv at skulle være til skolefest med mine forældre, ånder jeg lettet op og nyder, at vi

har et helt år tilbage af den vilde, fordrukne gymnasietid.

Der bliver hurtigt sat en vis standard under spisningen i klassen efter en lidt halvforsnøvet tale fra vores engelsklærer stående på sin stol med et svingende glas vin i hånden. Folk er glade, musikken pumper gas i øregangene, og på et tidspunkt sættes X-factor-finalen op på storskærm i klassen, hvilket ikke kan føre til andet end tilhørende dans og luft i lokkerne. En rundtur på skolen siger mig, at de andre elever og lærere efterhånden også er godt med på vognen. Overalt er der en hyggelig stemning, og en forventningsfuld atmosfære forøges, idet vi nærmer os tidspunktet for 3.g'ernes lanciersopførelse.

Da det endelig er tid, stimler søskende og forældre med smil over hele hovedet og mindst tre kameraer omkring halsen til festsalen efter-

fulgt af nysgerrige elever. Det ene harmoniske par med matchende røde ører, slips og stiletter efter det andet træder flot og elegant ind i salen, og der høres en susen fra publikum. Mens de med tungen lige i munden udfører deres veltrænede dans, mærker jeg en begyndende uro, da frygten for at blive 3.g'er pludselig overvælder mig. Ikke alene tanken om at skulle til at finde sig en dansepartner og at vælge den rigtige kjole er urovækkende, men også tanken om, at det om et år er slut med at vælte sig i usårlighed inden for skolens trygge rammer er ængstende. Om blot et år burde vi være udviklet til ansvarlige, selvstændige studenter, hvilket synes en anelse håbløst på nuværende tidspunkt. Jeg smiler ved tanken og nyder at stå i baggrunden lidt endnu og betragte 3.g'erne træde ud af festsalen efter den endelige opførelse.

Line Ballegaard, 2z

Skolefesten

Skolefesten er noget helt særligt. Især for os 3.g'ere, der har brugt mange onsdage og tilsvarende idrættimer på at danse svedende rundt i skolens lumre forhal og gymnastiksale. Med Jens Winther som sikker og optimistisk guide, og trods idrætslærernes tvivlende erindring om dansen, bliver vi sikkert indviet i de fem danse, der udgør det spændende Lanciers-univers. Og vi glæder os. Vi glæder os til at nå det punkt, der gennem vores snart tre gymnasieår er det første til at markere, at der nu virkelig ikke er lang tid tilbage.

Revyen skyder årets skolefest i gang. Med afslutningsangens ørehængende melodi i ørerne er vi klar til at indtage klasselokalerne. Ned langs hele nordgangen er lokalerne fyldt op til randen af 3.g'ere, forældre, søskende og lærere, mens resten af skolen summer af liv blandt de festglade 1. og 2. g'ere. Som man sidder der blandt mere end 80 andre mennesker, når man endnu engang at tænke den tanke, at lokalerne nu engang kun er bygget til 25. Men hvad gør det, når folk er glade og humøret højt? Flere steder holder lærerne tale, og man kan ikke lade være med at føle et stik af vemod over snart at skulle forlade ÅSG. Men måske allermost en længsel efter snart at få lov til at kaste sig ud i friheden.

Forventningens glæde, kombineret med frygten for at glemme dansen eller falde i de nyindkøbte og lidt for høje sko, afholder de fleste fra at drikke særlig meget de første timer. Der bliver trods alt alligevel hurtigt travlt rundt om i ÅSG's barer – man kan jo tænke sig, at der for norges vedkommende bare skal drikkes hen mod aftenens egentlige formål; dansen. Klokkeren nærmer sig 21.30, og vi strømmer mod sydgangen, mens forældre og elever stiller op i forhal og festsal for at få det bedste udsyn til optoget af den festklædte ungdom. Med Bamse og Kylling som aftenens

eneste alvorlige brud på den ellers traditionrige dresscode, der dikterer store kjoler, glamour og butterflies, når vi helskindede, men lettere svedne ud på den anden side. Det symbiotiske forhold, de sidste måneder og revyen har skabt blandt os, bliver yderlige forstærket af de kæder, der snor sig ind og ud mellem hinanden under dansen.

I festsalen spiller Ensemble Vivex traditionen tro op til vals, mens kantinen ledt af bandet Airline hylder Lady Gaga og sange fra The Voice top 30. Og mens forældrene langsomt bevæger sig hjemad, begynder elevernes fest for alvor, med alt hvad den indebærer af delvist selvopfundne tango- og jivetrin. Vi danser glade gennem aftenens sidste timer på ÅSG, vel vidende at næste dag er hver bevægelse dokumenteret på Facebook.

ÅSG har mange traditioner. Skolefesten er på mange måder en milepæl for årets 3.g'ere, idet den markerer begyndelsen på slutningen - på godt og ondt. Derfor er der selvsagt mange forventninger til netop denne fest, og på trods af det er det svært at blive skuffet. Aftenen understreger nemlig et solidt fællesskab, ikke mindst blandt os 3.g'ere, hvorimellem der for alvor er sket noget gennem de sidste måneder. Der er ikke langt endnu, og vi fortsætter festen, først på Studenterhuset og derefter ind i fremtiden...

Julie Munck Ewert og
Sofie Frederikke Munk, 3.u

Frivillig idræt

Fodbold på ÅSG

Fra ikke mange uger efter skolestart og indtil skoleturneringen afvikles i det tidlige efterår, er der frivillig fodbold på ÅSG én gang om ugen efter skoletid. Skolen stiller op til den landsdækkende turnering som regel både med pige- og drengehold.

I år blev der trænet flittigt på ÅSG, og for pigeholdet resulterede det i, at holdet var lige ved at nå kvartfinalen. En så formelig placering ville have været det bedste resultat nogensinde for pigerne. Nu gik det ikke som håbet, men det lover godt for næste sæson.

Drengeholdet blev slået i kvartfinalen af holdet fra Langkær, der blev de endelige vindere af turneringen. Det var lidt surt, da vi havde slået Langkær i det indledende puljespil.

Med disse fornemme resultater ser jeg lyst frem mod næste sæson, hvor træningen begynder i august 2009. Tak for dette skoleår og velkommen til såvel nye som til gamle ansigter i næste skoleår.

Lars Raunholt

Ondsdag aften-idræt

I skoleåret 2008-09 har der i perioden mellem efterårsferien og påske været mulighed for, at skolens elever har kunnet låne en gymnastiksal onsdag aften, inkl. bolde, ketsjere eller stave til hockey. Begge sale har været i brug næsten alle onsdage. Desuden har der været åbent i fitness-rummet. Alt dette er gratis for skolens elever.

Det har været nogle gode aftener med mange grin og med sved på panden. Så mange tak for i år, og forhåbentlig ses vi næste skoleår.

Jens Winther, Halbestyrer

Basketball på ÅSG

På ÅSG kan man efter skoletid spille basketball i vintersæsonen. Her kan alle deltage, uanset niveau. Det plejer at være nogle sved-dryppende og sjove eftermiddage. Desuden stiller ÅSG op i de landsdækkende gymnasieturneringer, og skoleåret 2008-09 går over i historien som det resultatmæssige bedste år nogensinde på ÅSG.

Pige A holdet vandt den jysk-fynske turnering i november måned ved i finalen at besejre Marselisborg i en kamp, hvor ÅSG's piger på fremragende vis neutraliserede bl.a. Marselisborgs 4 landsholdspillere (inkl. den kommende professionelle spiller i USA: Ida Prezmann). Aldrig har vores piger samtidig spillet så godt som de gjorde den dag.

Drenge A holdet gjorde kunststykket efter i januar ved at vinde stævnet på Egå Gymnasium, og hermed havde både pigeholdet og

drengeholdet kvalificeret sig til finalerne i København.

Desuden vandt Drenge B holdet den stærkt besatte turnering i Fredericia, meget flot klaret.

Og i finalestævnet i København blev pigerne kun overgået af de to team Danmarksgymnasier: Falkonergården og Rungsted, og drengene tabte kun til Falkonergården og Næstved.

Jeg er fuld af beundring for de flotte resultater og det sjove spil, som eleverne har præsteret i denne sæson.

Jeg glæder mig allerede til den næste sæson og byder alle velkommen til frivillig basketball.

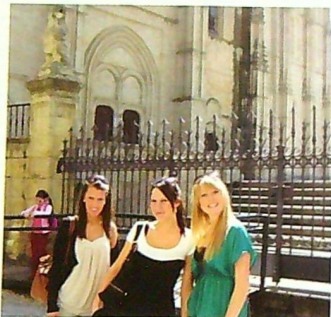
Jens Winther, Head Coach

Studieture

Turen går til El Escorial og Madrid

At udveksle noget betegner det at bytte noget med noget nogenlunde tilsvarende. Dette lyder umiddelbart meget ligetil. Når det omhandler at udveksle sig selv med en spanier, kan der dog nemt opstå frustrationer. Efter megen diskussion frem og tilbage omkring denne udveksling, blev det fastlagt, at vi i 2.c skulle

tilbringe 5 dage hos nogle meget ukendte og ifølge alles fordomme meget besynderlige spaniere. Efter at have skrevet et par breve med dem, blev vi dog alle sammen afklarede med det, og nogle af os begyndte endda at glæde sig til at møde spanierne. Udover denne udveksling skulle vi desuden tilbringe fire dage i Madrid. Efter et AT forløb omkring

forskellige forhold i Spanien var vi godt klædt på til at begive os ud og opleve det virkelige liv i Spanien.

Mødet med den spanske familie var uden undtagelse en unik oplevelse for os alle. Fra tilfælde, hvor spanieren nærmest ikke sagde et ord, til andre mere bizarre situationer, hvor en enkelt person var nødsaget til at flytte fra sin spanier, der ikke helt var til at regne med. Andre var mere heldige og fik en spanier, der gjorde alt, hvad han eller hun kunne, for at få os til at føle os godt tilpas. Alt i alt var oplevelsen meget blandet, og heldigvis gik de fem dage også hurtigere, end de fleste havde forventet. Dette skyldtes naturligvis også udlugterne til Segovia og Toledo, picnic i bjergene, besøg på El Escorial slottet, en fodboldkamp mellem danskere og spaniere

og ikke mindst turen til Bernabéu stadion for at opleve stemningen omkring en ægte spansk fodboldkamp imellem Real Madrid og Almería.

Da det blev tirsdag, var forventningen stor omkring indtagelsen af Madrids gader. Humøret var derfor højt. Dog levede vores hotel, "Hostal Nuria", ikke op til vores forventninger, og specielt os, der var havnet på et værelse uden et eneste vindue, havde svært ved at se, hvordan vi skulle overleve at bo her i fem dage. Til gengæld var vejret perfekt, shoppe mulighederne gode, og restauranten "Fressco" var for en klasse, der sætter meget stor pris på god mad, et fantastisk fund. En ting, som man i hvert fald ikke oplever ved at studere sproget igennem en bog, er det gode byliv, man finder i Madrid. Samtidig gav diverse

museer i Madrid os et indblik i, hvordan den kunstneriske del af Spanien er helt tæt på. Hvor spændende det så var, kan diskuteres, men oplevelsen er i hvert fald anderledes fra at studere spansk kunst igennem bøger.

Man kan spørge sig selv, hvor indlæringsrig høj sol, mojitos, fodbold og lækker mad er. Men kombineret med indkvartering hos en ukendt spanier, museer, besøg på den danske ambassade - med andre ord morskab kombineret med faglighed - opnår man en anderledes opfattelse af faglige ting, som ikke kan opnås i den normale undervisning. På trods af, at en del inden turen var skeptiske over for udvekslingen, fik vi et indblik i, hvordan levevilkårene er i Spanien, som den normale undervisning ikke ville kunne have givet os. På den måde opnår man på en studietur trods alt en viden om spanskfaget, som ikke udspringer af en hvilken som helst ældgammel bog.

Signe Breitenstein Svendsen, 2.c

2. u's studietur til London

"Fik Mette og Annesofie mon en date i stand?"

"Hvad mon Mette og Camilla lige har set i Dominion Theatre?"

"Seks på stribe... Er Ida mon faldet i søvn?"

"Lykkedes det læreren at få 2.u op i Big Ben?"

Alt dette vil 2.u gerne fortælle dig. På skolens hjemmeside www.aasg.dk kan du se elevernes egne optagelser og billeder fra studieturen til London.

I de gamle grækeres fodspor

Studietur er i grunden en helt igennem forfærdelig ting. Ikke nok med, at man skal væk hjemmefra, så skal man også ud og lave skolerelaterede ting og være sammen med sin klasse 7 - 24 i en lille uges tid. Og hvad nu, hvis man egentlig ikke er så vild med klassen?

Ikke desto mindre, så var kursen sat, og søndag nat kl. 1 satte vi os i toget på Århus hovedbanegård med kurs mod Athen. Farvel til mor og far, Århus Å og ÅSG. Hej til Sokrates og Platon, Akropolis og Delphi.

At gå rundt i en storby er måske ikke det store. Mange har gjort det sammen med

forældre og andet godtfolk, men at gå rundt i en storby sammen med en masse folk, der prioriterer på samme måde som én selv, samt at gå rundt på eget ansvar, er en stor oplevelse både for hoved og for hjerte – man bliver kløgere.

Fortællinger om vilde druktur på studieture ligger og ulmer i forventningen, da vi står face to face med Athen, men får hurtigt kamp til stregen. Så snart man sætter sine føder i Athen, opdager man netop de gamle grækeres fodspor; byen er vokset op med diverse ruiner omkring, og byen nærmest krammer dem for at passe på dem, og Akropolis er som den stolte moder, der tårner højt op i midten af byen og holder et vågent øje med tidens gang.

Et nært sammenhold dannes undervejs i klassen. Et fællesskab af oplevelser fødes og bevares til evig påmindelse om studieturen – ligesom Akropolis står som en evig påmindelse om demokratiets fødsel. Og man ved, at disse minder ligesom Akropolis vil overleve enhver udfordring, der vil komme.

Tilbage står man fuld af savn efter de dejlige dage på studieturen. Man ønsker bare at rejse af sted igen og bruge mere tid sammen med disse dejlige mennesker – smage på den græske

kultur og se Athen og dets omkringliggende landskab igen og igen.

Men det kan man ikke. Derfor er studieturen en helt igennem forfærdelig ting. Vi må nøjes med vores egne personlige Akropolis og håbe, at det er nok at varme os på, når gymnasiet synes for håbløst eller for svært.

Maria Færch Jensen, 2w

Bygninger, inventar og kunst 2008-09

Århus Statsgymnasium er bygget i anden halvdel af 1950'erne og taget i brug i august 1958. Århus kommune stod som bygherre sammen med de nærmeste omegnskommuner og har dermed hovedansvaret for valget af projektet, tegnet af arkitekterne Gravers og Richter. Og for den exceptionelle kunst, som skolen blev udstyret med fra begyndelsen. Der er i øvrigt valgt smukke og gedigne materialer - mustensbygningen fik dækplader i gotlandsk sandsten, gulvene i forhal og gange blev dækket af Sollenhofen klinker, og til døre, karme og øvrigt indre træværk blev valgt Oregon-pine. Staten overtog driften af skolen - deraf skolens navn.

I 2004 blev bygningerne fredet af Kulturarvsstyrelsen som et særligt fremragende eksempel på den funktionalistiske bygningskultur fra 50'erne:

"at Århus Statsgymnasium har de særligt fremragende værdier, der kan begrunde en fredning af en bygning, der er under 50 år gammel (...). Anlæggets enkelte bygninger er placeret i åbent terræn med en storslået udsigt mod syd. Statsgymnasiet er strengt og enkelt komponeret såvel i planløsningen med en række rum omkring to grønnegårde, som i arkitektonisk udformning, hvilket gør oplevelsen af bygningen klar og overskuelig (...) Komplexets hovedrum er forhallen og festsalen, hvis helt særlige kvaliteter findes i rummets integrerede udsmykning (...)"

Med den integrerede udsmykning tænkes på Det store relief i skolens forhal - udført af Asger Jorn (1959) og på Jorn/ Wemaæres smukke gobelin "Den lange rejse" i skolens festsal (1961).

Nu er de første 50 år gået, og vi kæmper en daglig kamp for at bevare den smukke skole og holde den indretningsmæssige standard. De smukke, fredede bygninger er dog ikke de letteste at passe på - de flade tage, dækpladerne, de store tagudhæng, de skjulte nedløb osv. udgør store udfordringer. Dertil kommer, at der med 27 klasser på skolen bliver lidt på lokalerna.

Statsgymnasiet har i perioden 1986-2007 været under Århus Amt som bygningsejer, men er fra 1/1 2007 igen kommet under staten. Det betyder, at større genopretningsarbejder og moderniseringer skal bevilges af staten - igennem UBST (Universitets- og Bygningsstyrelsen) - mens vi selv har ansvaret for den daglige vedligeholdelse; indtil vi inden længe sandsynligvis selv overtager ejerskabet

af bygningerne og dermed hele ansvaret for vedligeholdelsen.

Modernisering

I marts 2008 fik skolen bevilget 3,2 mill. kr. til modernisering af "især faglokalerna og skolens oprindelige lokalerna". Med denne begrundelse var i princippet næsten alt i spil, selvom bevillingen dog især eksplicit fremhævede moderniseringer for fagene kemi, biologi og naturgeografi. Efter at have indkaldt ønsker og ideer fra fagene og overladt dem til den tilknyttede arkitekt Margit Hellesø (fra firmaet Årstiderne) og afholdt møder med Kulturarvsstyrelsen er projektet imidlertid ikke kommet i gang. Ændringerne skal godkendes af Kulturarvsstyrelsen, og det er endnu ikke på plads i skrivende stund. Den model, som vi har foreslået, går ud på, at hvert af de nævnte fag, samt fagene musik, mediefag og billedkunst, der ligeledes er med i overvejelserne, alle skal ende med at have to store undervisningslokaler samt de nødvendige bi- eller præparationsrum. Og dette resultat skal altså nås ved at ændre og bytte rundt på lokalerna, men uden at bygge til. Den optimistiske arkitekt mener stadig, at vi kommer i gang i sommerferien.

Arbejdstilsynet

Vi var blevet advaret - undervisningssektoren er blevet inddraget i Arbejdstilsynets arbejdsområde. Og i efteråret 2008 kom turen til Århus Statsgymnasium. Tilsynets besøg og undersøgelser resulterede ikke overraskende i to påbud, som skal efterkommes: 1) en forbedring af ventilations- og arbejdsklimaforholdene for skolens administration og 2) en væsentlig forbedring af arbejdsklimaet i klasseværelserne.

Påbuddene kom som nævnt ikke bag på os. Vi vidste udmærket, at vi har problemer med in-

deklimaet, og vi har også selv gentagne gange gjort opmærksom herpå over for de forskellige bygningsejere. Et helt grundlæggende problem ligger i, at undervisningslokalerna er for små - normalklasseværelserne er på 45-50 m² (på det nybyggede Egå Gymnasium er lokalerna stort set dobbelt så store). Dette problem er naturligvis det vanskeligste (vanskeligt, fordi det er det dyreste) at løse. Hvis lokalerna skal være større, skal der ske sammenlægninger af klasseværelser, hvorefter vi vil kunne til at mangle lokalerna. Og det kræver en tilbygning med i hvert fald 7 undervisningslokaler. Anslået pris: 50 millioner kroner.

Skolens ellers udmærkede ventilationssystem kan givetvis optimeres, men hertil kommer, at flere områder af skolen - især hele vestfløjen med administrationen - slet ikke har mekanisk ventilation. Vores skolebygninger har meget store vinduespartier, og skolen blev da også fra start forsynet med mekaniske solsejl. Disse er imidlertid ikke vedligeholdt af bygningsejeren, kun sydsidens solsejl er renoveret i 2007.

Fristerne til udbedring blev sat til 16. marts og 1. juni 2009, men er siden blevet udsat. Igen har processen været lidt langsom at få sat i gang - lige nu hentes tilbud på udvidelse og optimering af ventilation og reparation/fornyelse af solsejl. Især arbejdet med ventilation er bekosteligt, også på grund af kravene fra fredningsmyndighederne. Rørforingerne skal være skjulte. Men vi har tillid til, at det bliver udført i nærmeste fremtid. Derimod er det mere tvivlsomt, at vi får lov til at indrette større klasseværelser ved sammenlægning af skolens lokalerna, hvor tre lokalerna lægges sammen til to, som vi har foreslået.

Genopretning

I dette forår har UBST så betænkt os med et større beløb til genopretning af de gamle bygningers klimaskjold, som det hedder.

Det drejer sig om udskiftning af et større antal vindues- og dørrammer (yder- og mellemgangsøre), facaderenovering, dvs. reparation og udskiftning af et antal dækplader, ny tagbeklædning og -udhæng på billedkunsthuse, reparation af tag og udhæng på Ulvens Hule (lærerforberedelse), reparation af tagreder og reparation af en sætningskade i kælderens (K05) samt endelig genopretning af kloak- og afløb (under bygningen - mod nord). Det lyder som en vældig mundfuld, og det er det da også. Reparationsmidlerne summerer op til 3,6 millioner kroner.

Med forsinkelserne i de to større renoveringer, der er omtalt ovenfor, og som jo egentlig skulle have været klarer i 2008, ser det ud til, at vi i det næste halve år bliver invaderet af håndværkere.

Ny kunst på skolen

I august 2008 modtog skolen to nye, større kunstværker, som et lån fra Statens Kunstfond. Lånet er formidlet af Ole Böttzauw.

Der drejer sig om en skulptur i bronze af professor Hein Heinsen. Den er blevet placeret i Grønnegården. Op ad en kasseformet underdel med stramme, lodrette linjer vokser et eller andet, afvrene lemmer måske. Eller er det hele verdenshistorien, som vi ser dramatiseret på en halv meter? Ole Böttzauw vil på den næste side her i årsskriftet give en grundigere gennemgang.

Det andet værk er et større billede (2x2 m ca.) af Niels Reumert; få, voldsomme farver, rødt, hvidt og blå, og nogle besynderlige små væsener, gribedyr eller hvad?

Egne initiativer

Med egne (bevilgede) midler har vi især koncentreret os om at modernisere et antal klasseværelser, idet vi har etableret såkaldte

Smartboards, som er netopkoblede, elektroniske tavler, i ti lokaler. Alle lokaler er således nu forsynede med projektorer. Kombineret med computere og cd/dvd afspillere er disse anvendelsesmuligheder endeløse. Alle klasseværelser har endvidere fået et større antal ekstra strømudtag, især til glæde for eleverne og deres lånte eller medbragte bærbare computere.

Smartboards betyder, at vi har måttet pille de gamle tavler ned i disse lokaler og etablere nye, traditionelle tavler. Når montørerne var færdige, rykkede malermesteren ind og gav lokalerne den sidste finish. Malermester Thorbjørn har også været i gang i studievejledningen (som endvidere har fået nye møbler) og i omklædning og forrum i idræt. Her har omklædningsrummene til lærerne endvidere fået nye brusekabiner, ligesom toiletterne har fået ny sanitet. Endelig har to lokaler fået nye møbler og yderligere tre lokaler nye stole.

Kantinedriften har siden august 2008 været udlitciteret til Studentershusfonden, som også driver et antal kantiner på Århus Universitet. Skolen stiller lokaler og maskineri til rådighed. I dette skoleår har vi udvidet maskinparken med en pizzaovn, en sodavands-/slikautomat og endelig en dankortautomat.

Sammenfattende har skoleåret 2008-09 været præget af store planer og projekter, der imidlertid - som det er fremgået ovenfor - endnu ikke rigtig er skudt i gang. Men om ganske kort tid væltes væggene (modernisering af faglokaler), lofterne pilles ned (renovering af ventilationssystem), taget pilles af (Billedkunst), vinduer pilles ud og nye sættes i osv. Vi må - med H.C. Andersens ord - gå så grueligt meget igennem, før vi forhåbentlig kommer ud på den anden side "som en svane".

Anton Vinderslev
bygningsansvarlig

Den 3. kenotaf

Skolen fik i august 2008 en bronzeskulptur af billedhuggeren, professor Hein Heinsen. Den er udført i 2004. Skulpturen er placeret midt i skolens sølgård - Grønnegården - og mange har været omkring den med interesserede blikke og spørgsmål. Som en af flere tilgange til skulpturen, kan følgende måske føre én videre, både ind i og ud af skulpturen.

Hein Heinsen kalder sin skulptur for den 3. kenotaf. Kenotaf betyder tom grav, og tallet 3 giver den en placering efter den første kenotaf, som var Jesus' tomme grav, og efter den anden kenotaf fra den mellemliggende tid fra dengang til nu. Den tredje kenotaf kan forstås som vor tids indholdstømte grav.

Vi oplever i dag, at vi hverken har rummets enhed eller tidens cirkulære bevægelse at relatere os til. Der er flere tider, og der er en mangfoldighed af rum. Enheden, idealiteten og centrum er blevet afløst af spalter, mellemrum og et uendeligt foldet erkendelsesrum. Den voldsomme hastighed i tegnenes udveksling har i vores tid skabt en stor flygtighed. Det har hos Hein Heinsen fremkaldt en interesse for kanten som det sted, hvor man endnu har mulighed for overhovedet at skabe en forskel. Med opløsningen af det klassiske rum, med dets balance og harmoni, er der for ham skabt nogle nye vilkår for skulpturen. Formsproget og de rumlige strukturer i hans værk visualiserer et brud med det klassiske rum. Skulpturens sider er en sammenstilling af flere sideordnede lag og sammenløbninger, der antyder værkets forskellige blikretninger.

Værket er placeret direkte på gårdens teglsten, og soklen er mere en integreret del af værket end en bærer, der hæver sin skulptur over sig. Derved problematiseres soklens traditionelle funktion som det formidlingspunkt, der hæver

figuren op over dens omgivelser og giver den en anden virkelighedsstatus.

1/3 af figuren når ikke ned til jorden og får fat, et krav vi ofte møder i virkeligheden. Umiddelbart vil vi udbrøde, at der må sættes noget under - eventuelt et bræt, ellers knækker den jo. Figurens udsagn kunne være, at der ikke altid er jordforbindelse over det hele, vi når ikke altid ned. Figuren har i den ene ende et dybt hul, hvor bunden er moduleret med stor stofflighed og refererer til noget organisk og sætter én i gang med at spørge til det indre. Hvad er der her?

Figuren har ovenpå en samling af både organiske og konstruerede former, der ligner underben med mekanisk drejede knæskaller. Resultatet for iagttageren bliver kompliceret, og der opstår en spænding fra det organiske til det stærkt konstruerede. Protese knæskallerne afmytologiserer fortællingen om det menneskelige.

Skolen har til sit 50 års jubilæum fået en meget spændende skulptur, der byder på flere udsagn og fortolkninger, som lægger op til at blive vendt og drejet i frugtbare dialoger.

Ole Böttzauw

Operation Dagsværk

Zimbabwes unge ønsker forandring nu. I år giver Operation Dagsværk danske unge mulighed for at hjælpe dem på vej med det ved hjælp af uddannelse. Ved at give én dag af din uddannelse hjælper du unge i Zimbabwe med at få en uddannelse.

Operation Dagsværk er gymnasieelevernes egen oplysnings- og solidaritetsorganisation. Gymnasieeleverne gør hele arbejdet. Hvert år i starten af november tager tusindvis af gymnasielever ud og arbejder med fx at vaske vinduer eller sælge kage for, udover at have en hyggelig dag, at tjene penge til årets projekt. Dermed giver de en dag af deres uddannelse og hjælper andre til at få en uddannelse. Denne dag er Operation Dagsværks højdepunkt og kaldes OD-dagen. Hvert år vælges et nyt uddannelsesprojekt i et uland, som de indarbejdede penge fra OD-dagen skal gå til. Dette projekt vælges af gymnasielever ud fra specifikke krav, som også er vedtaget af elever, ligesom OD-dagen næsten udelukkende arrangeres af en lille gruppe elever på alle skoler.

Udover dette højdepunkt arrangeres andre mindre arrangementer, såsom debatarrangementer og en fest efter OD-dagen. Ellers er det op til OD-gruppen på skolen selv eller i samarbejde med andre skoler i distriktet at være kreative og finde på andre oplysnings-

og indsamlingsaktiviteter som fx fredagscafé, salg af specialiteter fra projektlandet og oplysning om status i tidligere projektlande.

OD's generelle formål er, ud over at hjælpe unge til at få en uddannelse, at oplyse danske gymnasieelever om forholdene i projektlandet, så det er muligt at tage stilling til, om man vil handle - dvs. arbejde på OD-dagen. På Århus Statsgymnasium gjorde denne handling, at vi fik over 68.000 kr. samlet ind til projektet i Niger i 2008. Godt gået!

OD-gruppen på Århus Statsgymnasium laver udover de nævnte arrangementer en del for at styrke fællesskabet i gruppen. Vi holder aftenmøder ca. en gang om måneden med fællesspisning på skift hos hinanden, og i foråret tager vi i sommerhus på weekendtur for at lære hinanden bedre at kende.

Vi vil dog altid meget gerne have flere i gruppen til at være en del af den praktiske planlægning, de kreative ideer og ikke mindst fællesskabet. Det kræver intet andet end interessen at være med.

- Du kan se mere om Operation Dagsværk på www.od.dk

OD-gruppen, Århus Statsgymnasium

ÅSG's Venner

Den 6. november 1992 blev der afholdt stiftende generalforsamling i Århus Statsgymnasiums Venner.

ÅSG's Venner har siden fungeret som støtteforening for tidligere og nuværende forældre og elever. Foreningens formål er dels at knytte en levende forbindelse mellem skolen og lokalsamfundet og dels at støtte formål, som det ikke er muligt at støtte inden for skolens økonomiske rammer.

Det drejer sig f.eks. om:

- støtte til kulturelle/sportslige arrangementer
- jubilæumsarrangementer og fest for gamle elever
- støtte til internationale initiativer
- støtte til økonomisk vanskeligt stillede elever

I skoleåret 2008/09 har foreningen således:

- ydet støtte til skolens 50 års jubilæumsarrangement og jubilæumsbog
- afholdt den årligt tilbagevendende fest for gamle elever første fredag i november
- finansieret pengepremier til årets julecelevtaler
- givet tilskud til alle 2g klasser i forbindelse med studieture
- arrangeret forfatteraften med Jens Blendstrup, hvor han læste op og fortalte om sit liv og værk
- givet tilskud til afholdelse af filmfestival for mediefagsproduktioner
- afholdt en innovationseftermiddag, hvor en gruppe elever og lærere sammen med bestyrelsen fandt nye ideer til fremtidige støtteprojekter

På Venneforeningens vegne

Marietje Hastrup

Elevforeningen ved ÅSG

Elevforeningen ved ÅSG blev oprettet i 2005 og har til formål at afholde elevfesterne på gymnasiet. Igennem dette kan der ydes støtte til elevaktiviteter uden for skoletid med tilknytning til skolen. Alle ansatte og alle elever på skolen er medlem af foreningen.

Det er dermed muligt at søge Elevforeningen om tilskud, hvis der er brug for det i forbindelse med et arrangement uden for skoletid med tilknytning til skolen.

I skoleåret 08/09 har Elevforeningen bl.a. imødekommet ansøgninger om støtte til:

- jubilæumsfesten
- præmie for bedste underholdning til tirsdagsmødet
- ildsjælsfest
- forplejning til valgaften i forbindelse med det amerikanske valg
- materialer til udklædning til 3g'ernes sidste skoledag

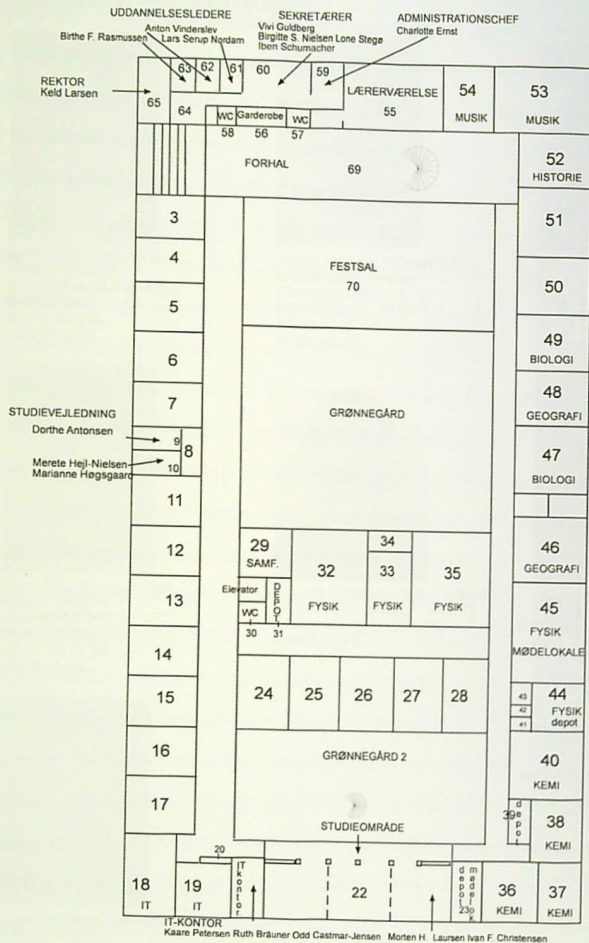
Ansøgningsskema og anden information om foreningen ligger på skolens hjemmeside.

På bestyrelsens vegne

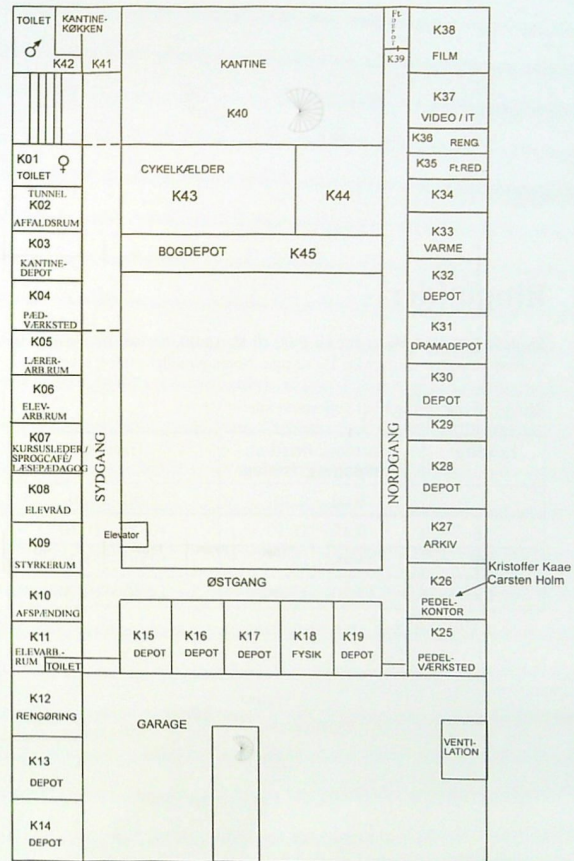
Lars Nordam

Stueplan

Kælderplan

Ringetider

Skoledagen på ÅSG er fra kl. 8.00 til kl. 15.00, bortset fra tirsdag, hvor undervisningen slutter kl. 15.10 pga. tirsdagsmødet efter I. lektion.

Ringetiderne fremgår af nedenstående:

Lektion	Mandag, onsdag, torsdag og fredag	Tirsdag
I	8.00 - 9.30	8.00 - 9.30
II	9.45 - 11.15	10.00 - 11.30
III	11.45 - 13.15	12.00 - 13.30
IV	13.30 - 15.00	13.40 - 15.10

